

Parallamps radioactius a la Garrotxa
Illa de vianants: l'Ajuntament rectifica Xuclà
Vaga indefinida a l'Hospital
l'Escola de Belles Arts de Sant Joan

LLIBRERIA - PAPERERIA

MORCHON

Sant Rafael 20, Tel. 26 22 33 OLOT

QUIOSC **EL**

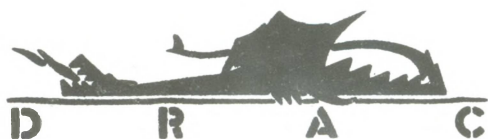
Passeig d'en Blay, s/n

Tel. 27 02 96

OLOT

FIRAL

Segellem PRIMITIVES, BONO-LOTO i FUTBOL
Validació informàtica (Sistema On-Line)

LLIBRES · JOCS

PASSEIG D'EN BLAY, 61 - 17800 OLOT - TEL/FAX 26 10 30

SALA

LLIBRERIA

CLIVILLERS, 9 TEL. 26 08 77 OLOT

LLIBRERIA

MASSEGUR

ENQUADERNACIONS

REVISTES

DIARIS

Ctra. Sta. Coloma, 58, Tel. 26 11 41 OLOT

QUIOSC

Joaquim

Badosa

Rengle, 2, Tel. 26 46 61 OLOT

PARE ANTONI SOLER, 2
17800 OLOT
TELÈFON, 26 04 80

INAUGUREM EL
DIA 22 A DOS
QUARTS DE VUIT

SANT JORDI
una festa nostra,
un Llibre
i una Rosa...

QUIOSC

Del Parc

Pl. Clarà, s/n. Tel. 27 13 12 OLOT

Edita:

DOBLE SET

Redaccio, Administració i Publicitat,

Subscripcions i Distribució:

c/. Serra i Ginesta, 5 17800- OLOT

Tel. 27 02 27 Fax 27 00 03

Dipòsit Legal GI - 1400 - 91

Fotocomposició: Serfosa Tel. 26 85 12

Impressió: Aubert Tel. 26 02 68

Director i Cap de Redacció:

Ramon Esteban

Redacció:

Ramon Costa, Esther Gumbao,

Pere Isern, Miquel Àngel Lucena,

Manel Mitjà, Ricard Sargatal,

Xavier Valeri, Estanis Vayreda i

Dolors Vila.

Publicitat: Mª Àngels Bosch

Fotografia: Juli, Joan Prat Anscari

Segòvia i Serradell

Opinió: Susanna Alsina, Joan Barril,

Joaquim Danés, Gaspar Hernández,

Carles Llorens, Pere Masmitjà, Domènec

Moli, Elies Plana, Jordi Pujiula, Xavier

Ruscalleda, Lluís Sacrest i Tura Soler .

Còmics: Tavi i Miquel Boix

Cultura: Jordi Canal, Joan Fluvià, Josep

Garcia, Josep Granados, Maria Llombart,

Vicens Masdemont, Antoni Mayans,

Macià Padrosa, Francesc de Paula,

Teresa Planagumà, Xavier Puigvert i Joan

Sala.

Lletres: Concepció Batallé, Lluís Busquets,

Joan Carreras, Pedro Carrizosa,

Alexandre Cuéllar, Ramon Llongarriu,

Francesc R. Pereira i Esther Santaló.

Esports: Josep Balcells, Josep Carreras,

Jordi Codony, Joan Carles Gómez, Pere

Mallarach, Joan Puigmal, Miquel Roca i

Joaquim Torrent.

El Temps: Ramon Sacrest

© DOBLE SET

Portada: Foto cedida per l'Escola de Belles Arts de St. Joan les Fonts

Des d'un temps ençà, des que més o menys tothom ha assumit que potser a La Garrotxa se li estan aprimant les vaques grasses del sector industrial, la paraula Turisme és en boca d'institucions, tècnics i empresaris. S'han fet estudis -el Consell Comarcal en va presentar un de famós l'any passat-, s'han creat instruments amb la teòrica funció de planificar el sector -el Patronat de Turisme i Activitats Econòmiques d'Olot-, s'han reforçat entitats tradicionals -el CIT ha agafat una empenta renovada-, i gent amb visió de l'oportunitat empresarial han tret al carrer carruatges, carrilets; al cel, globus; i a la vora dels volcans, càmpings. De mica en mica tots els garrotxins ens anem submergint en una sensació de transformació, com els devia passar als pescadors de Tossa els anys seixanta o als pagesos de Torroella una dècada més tard. Els estudiants se'n van a Girona a aprendre relacions públiques o fan un curset accelerat de marketing per aplicar als forasters que ens vénen a veure en grups familiars dins de cotxes particulars, en manats de jubilats embotits als autocars o en forma de convenció cap als nous hotels.

La Garrotxa s'està bellugant nerviosa i per més que es fa sonar el mot "respecte" per definir la relació entre el turisme i el nostre entorn natural, no deixa d'assaltar-nos el dubte de si, en realitat, no estarem parlant molt i fent poc, perquè encara està per veure si els plans i projectes proteccionistes passaran mai a ésser quelcom tangible.

Ja hi ha accions que, es miri com es miri, no tenen res a veure amb el "turisme ecològic" que es vol vendre des de les "forces vives" del turisme comarcal: la pista de la Vall del Bac, la nova carretera d'Oix a Beget, l'obertura de noves comunicacions a l'Alta Garrotxa -com pretén l'estudi encarregat pel Consell Comarcal-, no són precisament maneres ideals per tenir a ratlla els urbanites àvids de paisatges verds amb vaques i un bon plat de fesols amb botifarra. És igualment cert, però, que al costat d'exemples alarmants hi ha iniciatives (projectes, encara) ben encomiables, com el control per accedir a Xenacs o els vigilants per a l'Alta Garrotxa. El mot "equilibri", en fi, és tan bonic com potser inabastable.

Ara que encara hi som a temps, no ens faci vergonya pecar de prudents o porucs. Als pescadors de Tossa i als pagesos de Torroella els en va faltar i ara, vint o trenta anys després, rectificarien si poguessin. La Garrotxa és a temps de no caure en el mateix error que la Costa Brava i demostrar que no sempre s'ensopega amb la mateixa pedra.

DISMINUCIÓ DE LES PRESTACIONS DE L'INEM, PER QUÈ?

Primer de tot cal dir que la reducció de prestacions es fa en un moment en què, els darrers sis mesos, hi ha hagut un lleuger, però que marca una tendència, augment de l'atur. També els objectius del Govern en la política de convergència amb Europa, de reducció del dèficit públic, reducció de la inflació, suposaran un creixement de la nostra economia insuficient per crear nous llocs de treball, cosa que ens porta a mantenir, en el millor dels casos, la nostra taxa actual d'atur, que ja és la més alta de l'Europa Comunitària i, en el pitjor, a augmentar-la, cosa que temo que serà el que passarà.

En l'exposició de motius del Govern que justifiquen la reforma, al meu entendre la de fons, per a ells, hi ha el de disminuir la despesa en les prestacions de l'INEM, i ho fan de la manera més fàcil, reduint la quantia i la durada de les prestacions sense anar a les causes que han motivat l'augment de finançament en la protecció econòmica als aturats. Quant a l'estructura d'ingressos de l'INEM per a 1992, l'Estat finançarà el 34,1% (el 1987 suposava el 44'6%), i les cotitzacions a la desocupació, d'empreses i treballadors, passaran d'aportar un 55,4% a un 62'3% en igual període.

A l'augment del capítol de prestacions de l'INEM s'hi ha arribat per diferents motius: El Govern socialista va modificar, el 1984, l'Estatut dels Treballadors liberalitzant els contractes de tal forma que es pugui contractar, com diem els sindicalistes, a la carta, per dies, hores, setmanes, mesos..., transformant el que havia estat un dret bàsic com era el principi d'estabilitat en la feina, al mateix temps que també es modificava el sistema de protecció a la desocupació ampliant els beneficis en certs supòsits, per suavitzar la major mobilitat que es produiria amb aquestes reformes i "pal·liar les conseqüències de l'atur". Aquestes modificacions ens han portat a precaritzar el mercat de treball de tal manera que en el sector privat els eventuais han passat d'ésser el 15'5% el 1987 al 37,8% el 1991; de les contractacions que es realitzen aquests darrers anys, el 97% són eventuais, cosa que ens porta en una rotació tremenda en la qual els /les treballadors /es alternen períodes de feina amb el cobrament de l'atur, ja que fins ara n'hi havia prou amb sis mesos de contractació per accedir a tres mesos de prestació de desocupació. Els empresaris han prostiuat el principi que a un lloc de treball fix correspon un contracte de fix, i han utilitzat de manera fraudulenta i massiva els contractes eventuais per cobrir allò que és feina fixa, amb

XAVIER GARCIA

Secretari d'Organització de CC.OO.
a les comarques de Girona

l'avantatge afegit que se'ls paga menys i se'ls imposen condicions de treball pitjors per no dir indignes, amb la qual cosa no és d'estranyar que quan el / la treballador / a passa a la desocupació sigui reacci a acceptar la feina que se li ofereix per part de les empreses.

L'INEM, que teòricament és l'organisme encarregat de gestionar els llocs de treball i, per tant, ésser actiu a conèixer el mercat de treball per realitzar la formació o el reciclatge dels /les aturats /des i cobrir les demandes de treballadors de les empreses, és incapaç de fer-ho, i esdevé una simple agència on es dediquen a registrar contractes i tramitar les prestacions de desocupació. No coneixen la formació i experiència laboral dels aturats, no coneixen les necessitats futures de les empreses per tal de poder planificar la formació que cal, i prova d'això és que a les comarques gironines el 90% dels qui troben feina ho fan al marge de l'INEM.

Tot això ens dona un quadre de: *El 40% de la població activa alterna períodes de treball amb el cobrament de l'atur, en molts casos la feina que s'ofereix imposa condicions il·legals en la pràctica (jornada, salaris, etc.), en altres casos l'empresa realitza el frau de proposar una feina sense donar d'alta a la S.S., amb la qual cosa la persona té dos ingressos; l'INEM, per falta de recursos humans no juga el paper que hauria de jugar; frau massiu en la utilització dels contractes per les empreses...* i la solució del Govern és reduir les prestacions, amb la qual cosa no dona solucions als problemes i, a més, farà pagar justos per pecadors.

Tot i que pugui semblar demagògic, el Govern socialista, amb el suport del portaveu parlamentari de CiU, Sr. Roca Junyent, fa recaure sobre les espatlles dels més dèbils el pes de la seva política econòmica, que és el més fàcil, en lloc d'entrar en les causes reals i la seva solució més justa.

Els sindicats creiem que qualsevol reforma s'hauria hagut de discutir prèviament entre Govern, sindicats i patronals, així com la seva aprovació definitiva pel Parlament. No s'ha fet així, sinó en forma de "DECRET AZO" i exigim la seva retirada, ja que si no també ens obligarà a prendre les nostres mesures per oposar-nos al que creiem una injustícia.

❖

...L'INEM, per falta de recursos humans no juga el paper que hauria de jugar; frau massiu en la utilització dels contractes per les empreses... i la solució del Govern és reduir les prestacions, amb la qual cosa no dona solucions als problemes i, a més, farà pagar justos per pecadors.

❖

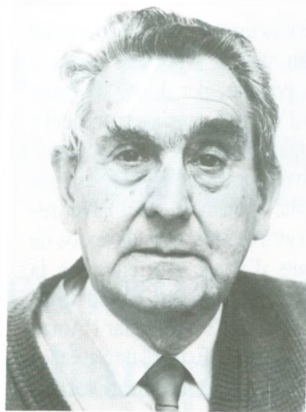
AMICS, PROSÈLITS DE BACO, DÉU DEL VI

Després d'estar tres anys suportant les calamitats d'una exborronadora guerra fratricida, tot i abans haver "passat" per una neteja *espiritual* en un camp de concentració, ens obligaren a incorporar-nos a l'exèrcit guanyador per fer el servei militar: (mobilització 1 any; guerra i camp de concentració 3 anys i dos mesos; servei militar 2 anys).

Ens repartiren per diferents punts de la geografia espanyola. Al qui això escriu li va correspondre efectuar aquest penós deure a la capital de La Rioja, la històrica ciutat de Logroño. La seva harmonia i varietat, acompanyada per la liberal franquesa i sociabilitat dels seus habitants i els famosos i coneguts vins de prestigi mundial, feren que l'amargor d'un imposat *exili* no fos tan feixuga i incòmoda. Ensem, en aquesta ciutat segellàrem amb en Jaume Bertranpetit, de Camprodon, una eterna amistat. Amb aquest entrançable amic coneguérem i fèrem una bona amistat amb dos nois en situació militar igual a la nostra.

Resultaren ésser dos excel·lents companys i uns "colossals" bevedors.

L'un, en Mario, madrileny, estudiant de Dret, un *buidaampolles* il·lustrat. L'altre, en Quimet, un "xava" de la Barceloneta. Avis i pares nascuts i residenciats de sempre a la tan coneguda barriada, de la qual el nét guardava les més profundes essències catalanes. El xicot resultà ésser un magatzem d'acudits i, ensem, un erudit

ELIES PLANA

en tot allò que fes referència al déu Bacus.

De les notes escrites en el transcurs de la meua estada a La Rioja, n'he recollit unes quantes que fan esment de les converses escoltades a en Mario i en Quimet, mentre debatien i polemitzaven les excel·lències dels vins hispànics, i engolien un got darrera l'altre d'un claret o un "tinto", dos vins típics clàssics de La Rioja.

Quan la temperatura recalava en el nivell mitjà alt, era el

gran moment d'escoltar en Mario exercint de docte en la matèria, esplaient-se explicant-los el miracle del vi, "ese mosto cenagoso, suave, viscoso de la uva fresca, llevado a la fermentación por un poder invisible que, al calmarse, revela un néctar límpido portador del don de la euforia." I amb la satisfacció que transferia la continuada degustació i "glopeg" dels "riojas" en Quimet s'exaltava tot aprofundint en la seva ciència vinatera, i ens exhortava en uns moments cada vegada més satisfactoris, "que el vi ens proporciona plaer... però hi ha quelcom més: és portador d'un missatge tan elemental que es capta sense poder formular-lo ni comprendre'l."

La cosa s'enfilava, i els dos participants en la discussió vinícola s'enlairaven, i Mario ens deia que "igual que el Partenón, Miguel Angel y la sucesión de las estaciones, el vino está inscrito en el orden universal."

Discutint les qualitats dels vins, en Quimet deixava surar malenconiosament l'enyor de la terra, tot fent-nos avinent que deixant a part Catalunya i particularment el Penedès, podríem dir que el Rioja és el vi més conegut internacionalment. Es caracteritza per la seva suavitat, el sabor i gust de fruita i bon equilibri i, sobretot, per la seva persistent aroma com a vainilla procedent del roure. Continuava l'estudiós Mario demostrant-nos amb eloqüència la immensa coneixença que tenia del tema històricament: "Ya existían viñas en La Rioja cuando los romanos colonizaron aquella zona." L'amic Mario es va estendre, desplegant els seus grans coneixements durant més de mitja hora, anotant-nos tot el que va dir per, si és d'interès, un altre dia plasmar-ho en un escrit.

L'ILLA PEATONAL

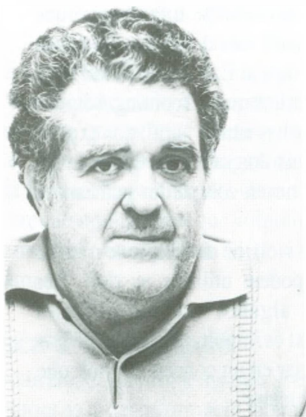
Sembla que el problema és -en el fons- rehabilitar el casc antic de la ciutat donant una oportunitat al comerç allà establert, de competir amb els súpèrs que hi ha i els que vénen. Alhora aquesta mesura representaria un important canvi d'imatge d'aquests castigats barris.

El plantejament no pot ésser més

clar. Però es vol començar la casa per la teulada i per decret - llei.

Mirin, quan un súper es vol establir en un lloc, el primer que valora és la possibilitat d'aparcament que la zona ofereix. Perquè saben, perfectament, que per desgràcia de tots, avui tot es cou a l'entorn d'aquest abominable cacic que és el cotxe. Cada vegada és més clar que a una important quantitat de gent -i la cosa va en augment constant- si se la separa del seu contaminant vehicle, és incapaç de moure's. Exactament igual com les calculadores, que han destruït la capacitat de sumar, multiplicar, restar i dividir, el cotxe ens està anul·lant tota capacitat de desplaçament a peu. Per tant, és possible que tinguin tota la raó els qui afirmen que peatonalitzar el centre d'Olot sense, abans, crear un complex ampli d'aparcaments gratuïts, és condemnar a una mort certa el comerç del centre de la ciutat. En tot cas, el que no sembla gens interessant és tancar i deixar la zona envoltada d'uns pocs i dolents, per impràctics, aparcaments, amb l'amenaça constant d'aquest instrument de repressió que és la grua mal utilitzada i la multa mirada com un impost més.

Per tant, molta gent pensa que per començar a parlar d'illes el primer que cal és parlar d'espais gratuïts per als cotxes. Igual, exactament igual com els supermercats. Però hi ha més coses, en aquesta peregrina discussió. I la principal és que els veïns se senten com una mica objecte d'una inesperada cerimònia de la confusió. La manipulada premsa provincial surt amb un titular que diu:

DOMÈNEC MOLI

"Trenta botigues s'oposen a la peatonalització d'una part del casc antic". La realitat és que "trenta de trenta-set, presents en la reunió, votaren no". Voler donar la impressió que són trenta els qui s'oposen a un tancament, sense més, del casc antic, és manipular tant com dir que són set els botiguers que hi estan a favor. L'experiència

de l'illa ja existent no motiva ningú. Fins al punt que un col·lectiu dels qui "gaudeixen de l'invent" s'han ofert per col·laborar en contra del tancament. Segurament -per no caure en la manipulació que denunciem en la premsa convergent- direm que n'hi deu haver que es posarien a favor del tancament. Sembla que aquella illa va tenir una oposició majoritària per part dels afectats i es va fer. Aquesta és una altra part de la cerimònia esmentada. Resulta que a part que la convocatòria anava firmada per l'Alcalde que, és clar, no hi era, els consellers que el representaven deixaren, finalment, entendre que fos quina fos la decisió de la majoria dels afectats, aquesta només tindria una vinculació purament consultiva i que seria l'Ajuntament, amb una majoria del 26% dels vots possibles qui, com sempre, faria el que li semblaria. Aquesta postura i la de la Unió de Botiguers, que es posa incondicionalment a favor de la postura municipal quan es pensa que el que hauria de fer aquesta entitat és abonar incondicionalment la postura majoritària -sigui quina sigui-, són clares mostres d'aquest confusionisme que ara per ara el que ha aconseguit ha estat una sèrie d'enfrontaments i posicionaments absolutament innecessaris. Declaracions com la del senyor Xuclà, regidor municipal, que han d'ésser desmentides a correu-cuita per un altre regidor, tampoc sense caire oficial. Quina majoria li ha demanat al Sr. Xuclà que es faci l'illa? Tot és un misteri. En tot cas, el que és evident és que ens podem trobar davant un intent de donar aparença democràtica a una decisió que podria ésser simple alcaldada. I aquesta és una decisió important. Ens estem jugant el futur d'un bon tros d'Olot i de molta gent. Cal anar per ordre: aparcaments, no promeses, molt de compte!, i llavors que sigui la majoria qui decideixi. No la majoria convergent; la majoria autèntica. Per aquest camí penso que no hi ha d'haver problemes. Ni l'Ajuntament, ni la Desunió de Botiguers, ni els afectats, no podem acceptar altre camí.

CARTES AL...

SET DOBLE

Per publicar cartes en aquesta secció, heu d'enviar-les a: DOBLE SET, cl. Serra i Ginesta, 5 1r. pis, 17800 - OLOT. És indispensable que el text no sobrepassi les 35 línies mecanografiades, i que l'autor s'identifiqui amb el nom i cognoms, adreça, D.N.I. i un telèfon on localitzar-lo.

Més sobre "El verí del Teatre" de Rodolf Sirera

La setmana passada vaig llegir l'opinió d'E.I. (?) sobre l'última obra que hem escenificat. Tot i que la meua, d'opinió, serà poc objectiva, m'ha semblat oportú exposar-la perquè no s'ajusta gaire a la manera de veure i entendre l'obra que té E. I. (?)

Primerament diu que, si no s'és un tetraferit, l'avorriment està assegurat. Depèn. Em sembla una mica agosarat menystenir el públic més popular, per dir-ho d'alguna manera. Però bé, accepto l'opinió sobre l'avorriment i dic: no veig que això sigui un problema, sinó un prejudici. Hi ha obres, i aquesta possiblement n'és una, en què l'espectador, si vol gaudir-ne plenament, ha d'haver-se-la llegida prèviament. Un cas exemplar són els textos de Shakespeare, l'òpera i tants d'altres. Ara em ve a la memòria una de les il·lusions dels actors, Josep Jou i Jaume Busquets, de "Teatre Humil": interpretar l'Aman i l'Altíssim de la "Primera història d'Esther" de Salvador Espriu. No se'm negarà que aquest bellíssim text és inabastable si no se n'ha fet una lectura prèvia detalladíssima, gairebé diria un estudi. I centrant-me en el cas d'"El verí del teatre": Com poder assimilar en la seva totalitat, repeteixo, l'obra si, prèviament, no hi ha un coneixement de la Il·lustració, de Racine, de Diderot, de la situació social i cultural del XVIII? Com podem entendre la indignació de Gabriel de Beaumont davant un abús de poder al qual és sotmès, si no sabem que durant la Il·lustració l'artista, per primera vegada, és lliure i no ha de sotmetre's a la voluntat d'un mecenes? El que em sembla, per tant, és que determinat teatre exigeix una predisposició i un esforç -diguem-ne que intel·lectual- per part d'aquell qui en vulgui participar plenament.

En segon lloc, voldria clarificar les qüestions de ritme. "El ritme s'encalla" i "l'espectador no aconsegueix pair-los a causa dels problemes de ritme", diu E. I. (?). I jo, basant-me en la primera afirmació, pregunto: I quina pressa hi ha? ¿Quina pressa ha de tenir el senyor marquès a escurçar la seva interpretació com a criat davant la seva víctima? Ara bé, si resulta que a l'espectador se li fa llarg perquè entén el text i volria que s'anés més de pressa, aleshores potser hauríem de plantejar-nos si E. I. (?) no falla com a espectador. En canvi, sembla que quan el contingut és més dens exigeix més pauses, menys ritme. I ara!, dos experts mantenen una conversa i tots dos saben de què i de qui parlen. No tenen per què tenir en compte les mancances de determinat espectador.

Pel que fa a la presència del violí, he de dir que se n'ha de fer ús però no abús. No podem utilitzar el violí "per captivar l'atenció sobre algunes accions o frases importants" perquè tot el text és important i, en cas de fer-ho, seria més convenient anar en un concert de violí que no pas a veure "El verí del teatre".

Finalment, voldria parlar dels dos punts que sorprenen E. I. (?) com a espectador: "el canvi d'identitat del criat" i "la descoberta de l'engany del marquès". En aquest tema tampoc no m'hi ajusto. Hi ha, al meu parer, un tercer moment: l'últim. El més poètic, l'únic on el senyor marquès ens commou. Al llarg de tota l'obra l'espectador protegeix l'actor. Ningú no pot acceptar el cinisme amb què es manifesta el senyor marquès. Però al final, quan Gabriel de Beaumont fa el seu últim son, el marquès se'ns torna més poètic. Sense acceptar mai el seu crim, ens commou. I aquest últim moment és màgic i em sembla que també sorprèn. Però això és al final, és clar.

Malgrat tot ens ha agradat rebre la crítica, i ens ha sorprès que a algú li pogués semblar elogiable la il·luminació quan, al nostre entendre, n'hem de reconèixer les limitacions, com és el cas de les ombres que de cap manera no hem pogut fer desaparèixer. I pel que fa al vestuari,

"complint la funció que li correspon", em sembla una banalitat, perquè no sabia imaginar-me un marquès del divuit amb uns blues - jeans, per exemple. Però volia deixar constància de com hem entès nosaltres l'obra i de com volíem que s'entengués. "Teatre Humil" està interessat en el teatre de text i, en una societat de vídeo - clips, de presses, de missatges ràpids i tot això, sabem que és difícil que se'ns accepti fàcilment.

Rosa Vilanova i Tané
(Teatre Humil)

La vergonya aliena del Sr. Pere Reixach de St. Joan les Fonts

Com que en l'últim Ple de l'Ajuntament el Sr. Pere Reixach es va ficar amb la nostra família dient que sentia vergonya aliena, perquè a l'Irvin Sala l'havien defensat les dones de la seva família jo, com a membre d'ella i molt orgullosa d'ésser-ne, li dic: Sr. Reixach, vostè és una persona sorprenent, i cregui que d'aquesta sorpresa fins me n'alegro, perquè mai no m'hauria pensat que sapigués què vol dir vergonya i he anat equivocada, cosa de què estic contenta i el felicito.

I vaig a tocar un altre tema del qual li agrada estar assabentat. Començaré dient-li que vostè subestima els nostres amics, que en tenim molts, i parents. Vostè voldria que l'Irvin es quedés sol i això, si Déu vol, no passarà, i no el defensem solament les dones de la família. Reflexioni sobre l'últim Ple i vegi quanta gent el va defensar, i per què el defensa tanta gent?, doncs perquè s'ho mereix. Jo en el Ple no hi era, i n'estic contenta perquè la meua salut no em permet sentir tanta desqualificació. Si hi hagués estat m'hauria ajuntat amb aquella exemplar santjoanenca que sense ésser política no pot resistir la injustícia, i a la qual des d'ací felicito i agraeixo: gràcies, amiga, que Déu et doni salut i llarga vida, i et dic públicament que per a mi seràs com de la família.

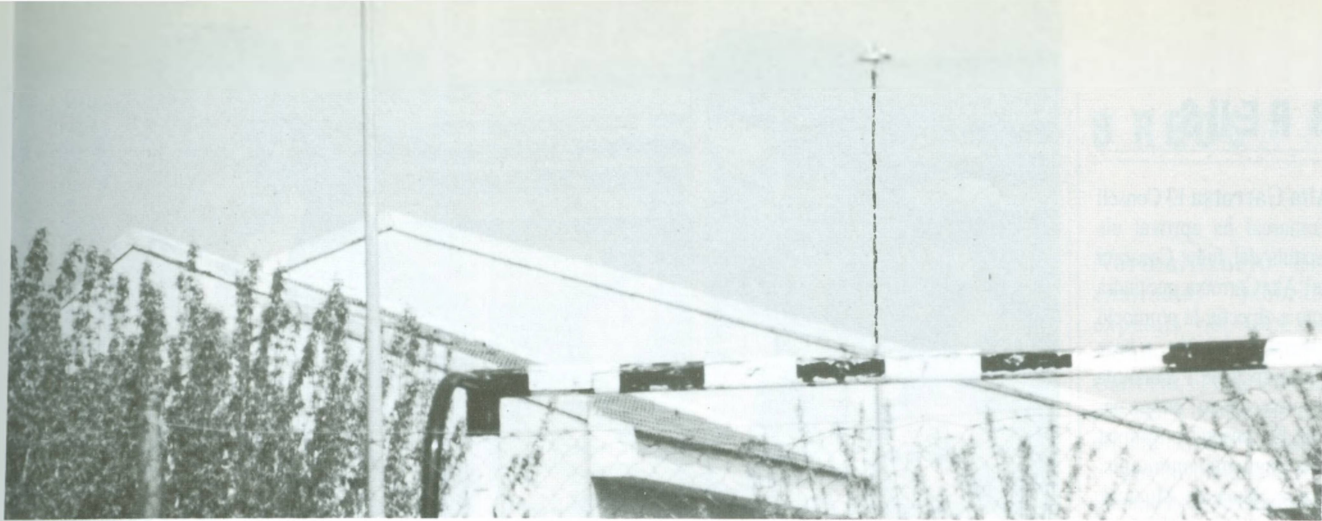
I tocant la família nosaltres, com tothom sap, som una família normal, portem sis generacions a Sant Joan i estem orgullosos d'haver nascut ací, i amb les paraules que vostè sempre ens obsequia li dic: no tothom pot dir el mateix! Ens estimem i ajudem com tota persona ben nascuda i no som cap secta, com van dir vostè i el seu company per ràdio, de la qual cosa el poble va quedar esgarriat. Sr. Reixach, aquesta seva llengua i aquest odi contra l'anterior Consistori perquè li van prendre la feina, l'estan portant a un mal camí. Moderi's, Sr. Reixach, i recordi que per governar un poble es necessiten bones maneres.

També pot recordar que quan era Alcalde, ara fa tretze anys, va tenir molts disgustos degut a la forma de tractar el públic. Sr. Reixach, la superpotència i l'agressivitat no són coses agradables. Les persones ens mereixem un respecte i que, quan a un poble se li doni una cosa, després no se la hi prengui, com va passar amb el local de la Llar. Li desitjo, Sr. Reixach, que amb el temps faci com la fruita i vagi millorant.

I com que sóc la vella de la família, em prenc la llibertat de donar-li un consell perquè se'l gravi a la memòria si li agrada, i l'hi vaig a dir en castellà: "No hay enemigo pequeño", i aquest consell l'hi dono a rel de les seves qualificacions d'analfabetes a persones a qui no agrada la forma amb què tracta l'antic Consistori i li dic: aquestes persones tractades amb tan poca consideració per vostè, de lletra no ho sé, però d'humanitat i ajuda a qui ho necessita li donarien deu voltes.

I m'acomiedo conscient que tot el que escric en sóc solament jo responsable, i igual com l'altra vegada la signo com a mi m'agrada fer-ho, amb nom i cognoms.

Blandina Coderch i Masias

L'escola Boseroques, com molts altres edificis públics, té un parallamps ràdioactiu.

Set centres d'ensenyament garrotxins tenen parallamps radioactius

Cinc centres públics d'Educació General Bàsica i els dos instituts de La Garrotxa tenen instal·lats parallamps que contenen ràdionucleïds. Un Decret Llei del Govern central del 1986 prohibia la col·locació de parallamps radioactius i obligava a retirar tots els existents perquè és demostrat que, en cas de deteriorament, són molt perillosos per a la salut.

· R. ESTEBAN

Iniciativa per Catalunya presentarà properament al Parlament una pregunta respecte a l'actitud de les administracions sobre aquesta alarmant qüestió. IC no sap el nombre total de parallamps radioactius existents a les comarques de Girona, però sí que té un cens dels instal·lats als centres d'ensenyament públics. N'hi ha setanta, el 10% dels quals són a La Garrotxa, a les escoles Llar i Biseroques d'Olot, Sant Cristòfor de Les Planes, Joan Maragall de Santa Pau, i Castellroc de Castellfollit de la Roca. A més, també n'hi ha a l'Institut de Batxillerat Montsacopa i a l'Institut de Formació Professional, segons unes dades referides a mitjans de l'any 1989. Pel que ha pogut saber Doble Set, no hi ha constància que la situació hagi variat de llavors ençà. Per la seva banda, l'Ajuntament d'Olot s'ha compromès a facilitar properament a aquesta redacció les dades de què disposa sobre el tema.

El 13 de juny de 1986, un Decret Llei del Govern espanyol, atenent als estudis científics que demostraven els efectes radioactius d'aquest model de parallamps, va prohibir-ne

la instal·lació a la vegada que ordenava la paulatina retirada dels que ja eren col·locats. Es calcula que a tot l'Estat en aquests moments hi ha al voltant de setanta mil aparells d'aquestes característiques, instal·lats principalment en edificis públics. La Zarzuela i el Congrés de Diputats de Madrid, per exemple, també en tenen. A les comarques de Girona, a part dels setanta col·locats en centres d'ensenyament, és impossible saber-ne el nombre exacte, segons ha explicat a Doble Set el coordinador gironí d'IC, Joan Boada.

Segons el portaveu d'aquest grup polític, la causa per la qual es tolera l'incompliment de la normativa que obliga a retirar-los és la manca d'un lloc on emmagatzemar-los. L'Estat fins i tot ha garantit una sèrie d'ajudes financeres als ajuntaments que vulguin acollir un cementiri nuclear on dipositar els parallamps.

Manca d'informació

Per a Joan Boada, el problema més greu a què cal fer front és la desinformació, donat que es té constància de gent que ha manipulat aquestes

instal·lacions sense saber que tenia a les mans un material catalogat com a radioactiu, davant del qual s'han de prendre les mateixes precaucions que amb la matèria primera utilitzada en les centrals nuclears. Els ràdionucleïds són dipositats en la rotilana que caracteritza aquest tipus de parallamps, amb la funció de captar les descàrregues elèctriques de les tempestes.

El propi llamp o, senzillament, el deteriorament pel pas del temps, pot facilitar fugites ràdioactives d'importants conseqüències per a la salut dels éssers vius exposats al seu radi d'acció; la mida del qual variarà en funció, per exemple, del vent que transporti les partícules ràdioactives. Segons els científics que han estudiat el tema, la dolència típica provocada per una fuga d'un parallamps radioactiu és el càncer de pulmons. Els primers símptomes, continuen afirmant les mateixes fonts, no es detecten fins al cap de vuit o nou anys.

Què cal fer?

En teoria, l'"Empresa Nacional de Residuos", ENRESA, ha de vetllar pel control, manteniment i retirada dels parallamps amb ràdionucleïds. Donat que hi ha una normativa ben explícita al respecte, qualsevol petició per treure un aparell d'aquests ha d'ésser atesa per ENRESA, que té la seu al Paseo de la Castellana, 135, 21046 - Madrid. També es pot consultar al "Consejo de Seguridad Nuclear", ubicat a Sor Angela de la Cruz, 3, 21046 - Madrid.

T A V I - T I R A

BREUS

Alta Garrotxa El Consell Comarcal ha aprovat els estatuts del futur Consorci de l'Alta Garrotxa, que tindrà com a objectiu la promoció integral de la zona, a base d'incentivar-ne l'economia i la protecció de l'entorn natural. El Consorci serà format pels següents municipis: Beuda, Maià de Montcal, Montagut, Sales de Llierca i Vall de Bianya, a més de Camprodon (on pertany Beget), i Albanyà (on pertany Bassegoda).

Institut Montsacopa El grup teatral de l'Institut de Batxillerat Montsacopa, patrocinat per l'Associació de Pares i Mares d'alumnes, ha estat seleccionat per participar en la fase final del Festival de Teatre d'Ensenyament Secundari, organitzat per la Generalitat. Els alumnes-actors, a les ordres de Pep Mora, representaran "L'òpera de tres rals" original de Bertolt Brecht.

Homenatge a la Vellela Dilluns que ve se celebraran els actes de la 7na. edició de l'Homenatge a la Vellela de Les Planes d'Hostoles. L'organització va a càrrec del Patronat local format expressament per a aquest Homenatge, amb la col·laboració de l'Ajuntament, la Fundació Germans Sacrest, La Caixa, les corals Retorn Planenc i Brots de Primavera, i el col·lectiu de mestres de la població. A les 10 del matí es farà la concentració dels homenatjats al menjador de les escoles, on esmorzaran. Mitja hora més tard aniran a l'església parroquial per assistir en una Missa cantada. Es continuarà amb un recital de poesies i un concert coral. Per a dos quarts de 2 és previst un dinar de germanor al restaurant Arnau. A les 5 un partit de futbol, i a les 6 una audició de sardanes amb l'orquestra Amoga. L'organització avisa tothom qui vulgui acompanyar els homenatjats al dinar de germanor, que cal recollir el corresponent tiquet abans del dia 16 a les oficines de l'Ajuntament.

Crosby, al costat de l'Alcalde de Les Preses, dilluns passat.

“Hem de vigilar quin tipus de turista portem a La Garrotxa”, diu Crosby

El director del Centre Europeu de Formació Ambiental i Turística, CEFAT, Arturo Crosby, aconsella tenir molta cura amb el tipus de turisme que es porti cap a La Garrotxa. Crosby, que va participar en un acte organitzat per l'Escola Taller de Les Preses, aposta per l'anomenat “turisme ecològic”, format per europeus d'alt poder adquisitiu.

· R. SARGATAL

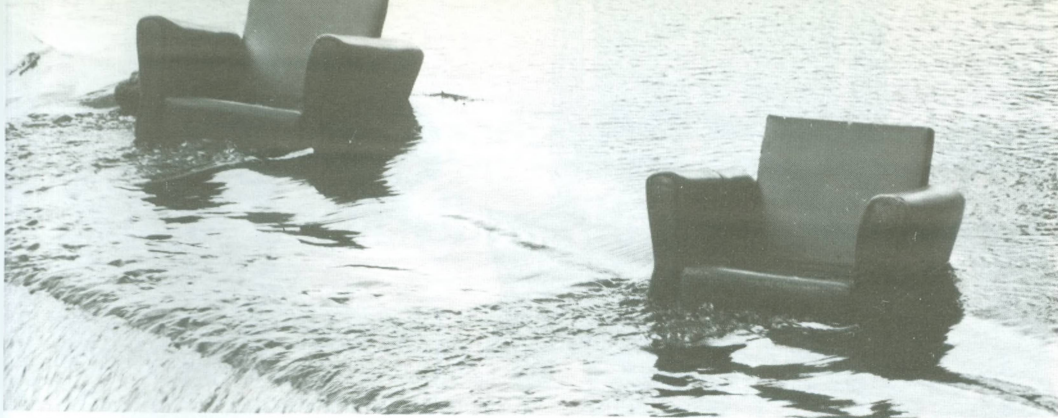
Dilluns al vespre, al Saló de Descans del Teatre Principal d'Olot, Arturo Crosby va explicar davant un gran nombre de gent interessada en la qüestió, els perills que podia comportar deixar de controlar el turisme que ve a la nostra comarca. Crosby va remarcar el fet que actualment La Garrotxa té un nivell de desenvolupament turístic baix, tant d'aflluència com d'infraestructures. Per tant, el que convé és planificar bé el futur, perquè no passi el mateix que està succeint en zones litorals. Les directrius bàsiques han d'ésser salvaguardar per sobre de tot el territori i el medi ambient. Amb la seva experiència a Europa, Crosby va explicar que la societat europea dels països més desenvolupats necessita el medi ambient o, com diu, *els productes ecològics*. En aquests països del centre d'Europa hi ha poques zones naturals inalterades per l'activitat industrial, però les que han quedat les conserven molt bé. Va alertar que aquest tipus de turisme s'incrementa de forma exponencial, i com que allà no tenen espais d'aquests es desplacen cap al sud d'Europa. A Alemanya, Regne Unit, Holanda i parts de França i Àustria, hi ha molta demanda d'aquest tipus de turisme. És per això que el 93, amb el lliure mercat, hi haurà una aflluència massiva d'empresaris que vinguin a muntar la seva empresa turística aquí. Per evitar això, la gent de La Garrotxa hauria d'estudiar com vol que sigui la comarca en un

futur, i llavors establir les empreses que fan falta per tal que quan entri en vigor el Mercat Únic ja siguin cobertes aquestes necessitats turístiques i no calgui la implantació de més empreses d'aquest tipus. Va fer constar que la mena de gent a qui agrada aquest turisme ecològic respon a una classe social alta, amb un nivell econòmic i educatiu superior a la mitjana. *Però no se'ls pot enganyar i se'ls ha d'oferir un producte molt lligat al binomi qualitat-preu, moltes vegades descuidat per un empresari típicament del sud d'Europa, oportunista*, va dir Crosby. Hem de voler entrar en les rutes internacionals de turisme, acudint a fires especialitzades, o ofertant a agències dedicades exclusivament a aquesta modalitat. El director del CEFAT va explicar que, com en tants altres productes, el client turístic s'ha d'anar a buscar, perquè els fluxos de visitants responen a pautes marcades pels professionals. Però si no hi ha un mínim de qualitat ambiental, aquestes rutes seran excloses dels circuits internacionals. La qualitat que s'ha d'oferir és conjunta, no n'hi ha prou amb un bon hotel i un bon paisatge, explica Crosby, *no només hem de construir un bon hotel interiorment, sinó que s'ha d'escollir el lloc i l'entorn perquè sigui acollidor i de fàcil accés*. Finalment, va recomanar que es constituís una comissió formada per tota aquella gent interessada en el tema, l'Administració, empresaris, naturalistes, etc...

Un centre pioner a Europa

Arturo Crosby dirigeix el Centre Europeu de Formació Ambiental i Turística, CEFAT. Es tracta de la primera organització no governamental europea especialitzada en la formació i assistència relatives al turisme “ecològic”. L'entitat que controla Crosby es va fundar el 1987, el mateix any en què la Comunitat Europea el dedicada al Medi Ambient. Les activitats de la CEFAT, amb cinc anys de vida, abasten des de l'organització de conferències o col·loquis al disseny de programes de creixement integral de determinats territoris. També edita la revista “Natour”, pionera en el camp del turisme mèdioambiental.

Tenint en compte que l'anomenat turisme ecològic està prenent un gran protagonisme entre els projectes municipals de Les Preses -llegeixi's Xenacs, o la reconversió de l'antiga estació del tren-, no és estrany que hagi estat l'Escola Taller, d'on sortiran la majoria dels professionals que menaran el sector turístic local, qui hagi dut Crosby a La Garrotxa. L'acte de dilluns a Olot va reunir professionals, tècnics i representants de l'administració de la nostra comarca, ara per ara immersa en una transformació que, per a molts, ha de desembocar en un increment substancial del sector turístic.

Aquestes dues butaques eren al Fluvià, prop del pont de Cal Russet, el dia 27 de març.

L'abocament incontrolat de mobles causa la indignació de l'Ajuntament

· REDACCIÓ

L'equip de govern municipal d'Olot ha fet pública la seva indignació perquè encara es detecten abocaments de mobles i electrodomèstics en alguns punts del municipi. Fa més d'un any que es va iniciar un servei gratuït de recollida de tota mena d'estrís domèstics, precisament amb la intenció d'evitar que la gent els llencés pel seu compte a llocs inadequats. Tot i que la localització d'aquest tipus d'abocaments es produeix de forma periòdica i regular, la recent aparició d'un nombre elevat de diferents materials casolans prop del pont de Cal Russet ha estat el motiu pel qual l'Àrea de Medi Ambient i la de Serveis s'han queixat públicament del comportament d'alguns ciutadans. El regidor Jordi Freixas ha expressat la seva indignació davant aquest últim exemple d'incivisme en referència a les esmentades deixalles, i en general a les que de manera constant es van

recollint en marges de carreteres i vores de riu. El responsable de Serveis ha manifestat el seu malestar tot recordant que ara fa poc més d'un any que es va fer gratuït el servei de recollida a domicili de mobles o de tota mena d'andròmines domèstiques que, pel seu volum, no se solen deixar amb la resta de les escombraries. Per utilitzar aquest servei només cal posar-se en contacte amb l'empresa concessionària, "Construcciones y Contratas", al tel. 26 94 16.

L'abocament que ha provocat les darreres queixes municipals es va produir el 27 de març, prop del pont de Cal Russet, on es va poder veure un armari, un cotxet, un sofà i dues butaques. Jordi Freixas ha reconegut que no entra en els plans de l'equip de govern haver de començar a posar multes, però no descarta canviar d'actitud si es continuen donant casos d'abocaments incontrolats.

El xip gloriós

· TURA SOLER

Pel que s'ha vist els darrers dies a la pantalla de la tele 3 -com anomenen alguns la televisió autonòmica- els qui habiten la Catalunya deuen identificar en Joaquim Maria Puyal amb el bruïxot de la tribu que els pot receptar brebatges per guarir tots els nostres mals socials. En *Nino*, en Bernardino Ballester, un ex-reclús condemnat a tornar al carrer, no va dubtar d'anar a buscar una pòcima màgica al Xip d'en Joaquim Maria. En *Nino*, que amb la seva experiència més que anar a opinar sobre si "serveixen de res les presons?" podia fer una tesi sobre el perquè la reinserció és una fal·làcia, tenia clar que el Xip li podia expedir una carta de recomanació. I, efectivament, el noi va arribar a les portes de sortida de TV3 amb 30.000 pessetes a la butxaca i una oferta per treballar en una gasolinera. Per desgràcia d'en *Nino*, es va posar en evidència que la Policia, que ja fa temps que es refia de vidents i detectius, també compta amb la *caixa màgica* per augmentar les estadístiques de casos resolts. El Xip els va posar en safata de plata la cara de l'atracador que s'havia embutxacat vint milions en joies i només va fer falta que l'esperessin a la porta de TV3 per posar-li les

manilles. La utilització de les pantalles que en van fer en *Nino* i els qui li van estroncar la llibertat és, si més no, comprensible -és lògic que un home vulgui una oportunitat i que la policia es vulgui mostrar eficient-, però els participants que van anar al Xip de la setmana passada van superar-los sobradament. El personal no té vergonya i s'arrisca a anar al Xip a demanar que en Puyal els resolgui coses tan íntimes com els ronxets de l'home amb qui dormen i les batusses pel comandament a distància de la TV. Per arrodonir-ho, un home, amb el cap ben alt, va gosar fer un crit de zel i va demanar a la Glòria, la dona que l'ha deixat, que torni. Aquest home no va tenir inconvenient de reconèixer que anava al Xip expressament per recuperar la Glòria.

No és segur que el Xip fes el miracle aquest cop i que l'amant abandonat hagi retrobat la Glòria, però el que és segur és que alguna cosa no va a l'hora si la gent -que deu haver perdut la confiança en les institucions i en la pròpia capacitat personal- s'ha de refiar de resoldre problemes trivials o vitals a través de la pantalla, amb l'únic resultat de cobrir de glòria en Joaquim Maria.

BREUS

Normalització Els contractes laborals expedits per tots els ajuntaments de La Garrotxa, el Consell Comarcal i l'oficina del diputat Arcadi Calzada, es fan en llengua castellana, segons ha denunciat el sindicat Comissions Obreres. El seu responsable a nivell gironí, Xavier Garcia, ha demanat que aquestes institucions siguin conseqüents amb la política de normalització lingüística, i facin servir el català en els esmentats documents.

Lliurona El senador Ramon Sala, que també és president dels Amics de l'Alta Garrotxa, ha demanat al Departament d'Ensenyament de la Generalitat que es facin tots els esforços possibles per mantenir oberta l'escola rural de Lliurona. Fa poques setmanes, el Delegat d'Ensenyament a Girona es va mostrar partidari d'establir un bon sistema de transport escolar perquè els set alumnes de Lliurona es puguin desplaçar amb facilitat fins a Besalú.

Mercat de l'Artesania El proper dia 18 es farà el tradicional Mercat de l'Artesania d'Olot, al Passeig d'En Blay. El mercat serà obert des de les 10 del matí fins a les 9 del vespre. Paral·lelament, de les 10 del matí a les 3 de la tarda hi haurà el Mercat de Brocanters.

Pa doble Aquest dijous dia 16 les fleques vendran pa doble, donat que l'endemà, Divendres Sant, romandran tancades.

Apunyalament Dijous passat es va fer el judici al veí d'Olot, E. V. N., acusat d'apunyalat A. M. el mes de juliol de 1988. Els fets van tenir lloc en el decurs d'una baralla en la qual va participar una tercera persona, que ja és morta, i a qui l'acusat ha atribuït l'apunyalament. La víctima sosté, però, que el seu agressor fou la persona jutjada.

Indemnització La setmana passada es va celebrar el judici de J. N., acusat d'imprudència simple, a qui la fiscalia i l'acusació particular demanen una indemnització de 28 i 30 milions de pessetes respectivament. Els fets vistos en aquest judici van tenir lloc el març del 1990, en un accident a l'Avinguda Santa Coloma d'Olot. El conductor d'un ciclomotor, Francisco Espinosa, va xocar contra la porta oberta del cotxe conduït per J.N. i va sortir rebotit cap a l'altre costat de la calçada, per on circulava un altre automòbil amb el qual també va col·lidir. L'accidentat moriria al cap de poca estona.

Robatori i destrosses A principis de la setmana passada uns desconeguts van entrar a robar a la fàbrica de prefabricats d'escaiola Llongarri, S.L., de Sant Jaume de Llierca. Els lladres se'n van endur prop de 140.000 ptes i van causar destrosses en les instal·lacions, valorades aproximadament en un milió i mig.

Trànsit La Direcció General de Trànsit prohibirà la circulació de camions per determinades carreteres gironines aquest dijous a la tarda, divendres al matí i durant tot dilluns, amb motiu de les vacances de Setmana Santa. Les rutes afectades seran les que comuniquen la ciutat de Girona amb la Costa Brava, i alguns trams de la N-II. Es calcula que demà dijous a la xarxa vial gironina hi haurà cent mil vehicles més que en un dia de festa normal.

Macias s'aprovisiona de macarrons abans de la tertúlia.

“Amics”, però no tant

Pere Macias i Amics d'Olot van compartir dimecres una tertúlia - sopar a tall d'acte de reconciliació, després de quatre mesos de tibants relacions per culpa del polèmic discurs de l'Alcalde, el novembre passat. Tot i que la trobada va servir per llimar diferències, el debat va confirmar que amfitrions i convidat defensen opinions difícilment reconciliables. Van estar d'acord, però, en la necessitat de buscar una fita per il·lusionar i engrescar els olotins.

· R. ESTEBAN

La majoria dels contertulis de Macias formaven part de la “pandilla de penitents i no ben nascuts” a qui l'Alcalde va dedicar un discurs a finals de novembre, acusant-los de desencisar la ciutat i la comarca en uns moments econòmicament delicats. El sopar, doncs, tenia el morbo de saber si es tirarien els plats pel cap o acabarien abraçant-se. Com és lògic, no va succeir res d'això: abans d'acabar-se els macarrons del primer plat Macias donava una explicació a la seva actitud i demanava disculpes per si havia ofès la sensibilitat d'algú.

Crítiques a Joan Sala

Segons el convidat, les autoritats no poden permetre que es projecti a l'exterior una imatge negativa de la ciutat. *Arriba un moment en què t'empipes, va dir, i potser dius coses que al cap de poc no diries.* Però el to de reconciliació va tenir una significativa excepció en la persona de l'empresari Joan Sala, a qui acusà de fer crítiques *extremament injustes* i d'haver abandonat la militància a CDC per raons *personals i empresarials*.

La premsa i el divorci Ajuntament - Societat

Talment com dues tertúlies en terra. Amics d'Olot va trobar a faltar un sistema de comunicació fiable entre la societat i els grups d'opinió. En aquest punt, i com és costum en els darrers sopars d'aquest col·lectiu, van rebre els mitjans de comunicació locals, a qui s'acusa de poc menys que del fracàs de moltes iniciatives polítiques. Dimecres es va dir una frase lapidària ben il·lustrativa: *De fet, no hi ha premsa a Olot, va sentenciar Xavier Bulbena.* El debat, però, va continuar amb opinions menys rotundes que, abreviant, venien a dir que entre l'Ajuntament i el poble (més tard es va acordar dir-ne “societat”, que és més fi) no hi ha cap vincle de comunicació i que sovint s'actua d'esquena a les vertaderes necessitats del ciutadà. Macias va assegurar que no tenia aquesta impressió i ho aprofità per repetir el discurs oficial de CiU sobre la situació econòmica d'Olot: *No es passa per bons moments, però això no és només un problema local.* Com que en aquell moment va entrar el conill amb bolets, es girà pàgina i s'entrà a matar:

Ignasi Espon, Pere Serrat, Joan Corominola i Pili Solà

L'Alcalde era conscient que no podia pretendre fer-se amic dels Amics sense reconèixer alguns errors en la seva gestió. El més convenient, vistes les aficions dels presents, era l'àrea de Cultura. Introduït el tema, no tardà gaire estona a quasi donar la raó als crítics (*“Espon era un imprentable, es queixà Xavier Rusalleda*), i recordà als presents que s'havia rectificat col·locant-hi Pere Serrat de substitut.

Tot i que els Amics reconegueren cert aire de canvi, mostraren el seu descontentament per com funciona Cultura. La manca de projectes a llarg termini i la inexistència de model que pateix aquella àrea es fa extensible a la generalitat de la vida local, segons la lectura dels amfitrions. Així les coses, i mentre la gent es barallava amb el conill, l'Alcalde va haver de sortir a defensar els seus regidors (*“l'equip”*, segons el vocabulari oficial) perquè les crítiques començaven a adreçar-se en aquesta direcció. Va aconseguir tallar els comentaris punyents adreçats a Joan Corominola, també els adreçats a Pere Serrat, però no va parar les rialles ocasionades pel balanç de la feina feta per la regidora Pilar Solà. Tampoc no li quedà gaire convincent l'explicació de per què li diuen *l'Amo* a la Casa de la Vila, un qualificatiu que, per als Amics, *és molt significatiu del caire personalista de l'Alcalde.*

Conclusions

Entre la pinya i el cafè algú va dir la genialitat de la nit. *Farien falta unes Olimpíades per a Olot, una mena de fita que il·lusionés el personal.* Com arribar-hi? La resposta fou més aviat confusa. Potser explotant el tòpic artístic de la ciutat? La solució per engrescar els olotins va quedar en l'aire, enmig d'abstraccions de política general, laments per no tenir encara *una cultura de baralla*, i una sèrie de consells de l'il·lustre convidat: *Heu de reflexionar més, no fer un discurs desordenat, i no ho heu de posar tot en un mateix cabàs perquè aleshores no puc treure'n cap conclusió.* Com tots ens temíem, la reunió no tindrà cap repercussió en la vida dels olotins, però demostrarà l'existència de minories amb ganes d'ésser escoltades.

L'Ajuntament rectifica les manifestacions de Xuclà sobre l'illa de vianants

· REDACCIÓ

L'equip de govern de l'Ajuntament d'Olot ha rectificat les manifestacions de Jacint Xuclà a Doble Set (vegeu número de la setmana passada), en les quals el regidor explicava que el Consistori ja tenia decidida la creació d'una illa de vianants entre el carrer Major i l'Hospici. Segons ha assegurat a aquesta redacció la regidora d'Hisenda, Pilar Solà, la posició oficial de l'equip de govern continua essent la manifestada en una reunió celebrada fa quinze dies al Centre Catòlic, i no la de Xuclà. En aquella trobada es va acordar la creació d'una comissió de veïns, botiguers i propietaris amb la finalitat d'aclarir posicions i buscar una entesa entre propietaris i detractors del projecte, donat que l'Ajuntament estaria obert a qualsevol proposta. En el moment de tancar la present edició la comissió esmentada encara no s'havia reunit, mentre que era prevista una reunió de comerciants amb l'Alcalde Macias. El grup de comerciants oposats a la zona peatonal ha reclamat la incorporació de l'Alcalde a les reunions perquè consideren que *l'equip de govern és ell i ningú més* i, per tant, pensen que les explicacions de qualsevol regidor són *paper mullat, com ha quedat demostrat amb les manifestacions contradictòries de primerament Narcís Ferrer i Pilar*

Solà, i després de Jacint Xuclà. Paral·lelament, un grup de botiguers del carrer dels Sastres -lloc on es va fer la primera zona peatonalitzada- han expressat el seu suport als comerciants que s'oposen a la nova illa peatonal. Segons un portaveu d'aquest col·lectiu, estan a l'espera del que passi en la reunió entre Macias i els botiguers per manifestar de manera oficial el seu punt de vista sobre el tema.

Possible vaga indefinida a l'Hospital

· REDACCIÓ

Els treballadors de l'Hospital Sant Jaume d'Olot han anunciat la continuació de les mobilitzacions perquè encara no hi ha acord en les negociacions del conveni de la Xarxa d'Hospitals d'Utilització Pública de Catalunya (XHUP). El proper dia 21 es farà una assemblea a nivell local per debatre les properes mesures de pressió, amb la possibilitat que es tracti d'una vaga indefinida que començaria el dia 5 de maig. La setmana passada, tal com us vam avançar, van fer tres dies de vaga, i dimecres van tallar el trànsit al carrer Mulleras durant quatre minuts. Divendres a la tarda, uns trenta empleats van manifestar-se pel centre d'Olot. La patronal i els treballadors de la XHUP no es posen d'acord respecte a les equiparacions

Un grup de treballadors en vaga tallen el carrer Mulleras.

exigides pels primers, que volen igualar els seus salaris amb els dels centres hospitalaris dependents de l'Institut Català de la Salut (ICS). Els empleats de la XHUP també demanen equiparar-se amb els de l'ICS pel que fa referència a les hores i a les vacances. Paral·lelament, el grup municipal d'ERC a l'Ajuntament d'Olot ha fet públic el seu suport a les demandes dels treballadors del Sant Jaume. Segons els republicans -que tenen un representant al Patronat rector de l'Hospital-, l'equiparació és un acte de justícia, al mateix temps que consideren que el dèficit del Departament de Sanitat de la Generalitat no s'ha d'arreglar *escanyant econòmicament* els centres concertats mentre que als hospitals de l'ICS *despfil·larren* sense cap control.

BREUS

Escola Amb el nom de "Colekompe" s'ha fundat a Olot un centre d'ensenyament per facilitar la integració dels africans adults. Les classes les fan un grup de professors de català, amb el suport de Càritas Diocesana. Segons han explicat els propis alumnes, l'escola d'adults ha estat una iniciativa d'ells mateixos, interessats en una ràpida integració a la societat catalana a través de l'idioma. A més de professors, "Colekompe" compta amb la col·laboració d'un grup d'assistents socials. Les classes es fan els dimecres i dissabtes, de 4 a 6 de la tarda, al Casal Marià.

Atur Les comarques de Girona han registrat un descens en el nombre de desocupats xifrat en 273 persones, segons dades oficials facilitades per l'INEM corresponents al mes de març. A nivell de tot Catalunya, també hi va haver un descens de 3.978 desocupats, cosa que situa les xifres absolutes en 263.421 persones sense feina en tot el Principat, que en percentatge suposa el 10,4% de la població activa. A les comarques de Girona, la població activa desocupada se situa en 21.352, que és un 9'15%, xifra sensiblement menor a la mitjana catalana.

Variant de Castellfollit El Ple de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, celebrat dilluns al vespre, va aprovar donar suport al traçat de variant per a Castellfollit de la Roca presentat per l'enginyer Pere Macias. La setmana passada ja s'hi havien mostrat a favor els consistoris de Castellfollit i Montagut. Amb la decisió de Sant Joan tots tres municipis implicats en la variant han coincidit en el traçat de Macias, que discorre pel marge dret del riu Turonell a través d'un túnel de 800 metres i dos punts.

BRUMAT

135
DOBLE
1-1

NOTICIES

“Solitud”

Ràdio Olot començarà a emetre el proper dia 21 la versió radiofònica de la novel·la “Solitud”, original de Víctor Català (pseudònim de l'escriptora escalenca Caterina Albert). Aquesta adaptació ha estat obra d'Alexandre Cuéllar. La ràdio-novel·la, que s'emetrà cada dimarts i dijous a dos quarts de 8 del vespre fins el 4 de juny, ha representat un important esforç per a Ràdio Olot. El seu director, Joan Bril·li, ha manifestat el seu convenciment que l'acceptació per part de l'audiència compensarà el treball de molts mesos de preparació i producció. La realització i coordinació de “Solitud” ha anat a càrrec de Joan Quintana, i la realització tècnica, de Xavier Bravo, mentre que la selecció musical i els efectes d'ambient són obra de Josep Maria Canals. L'enregistrament de “Solitud” ha permès recupera-
r i ampliar el quadre de veus de Ràdio Olot. En aquesta oportunitat podem sentir els següents papers: Mònica Mendoza (Mila), Joan Bril·li (Maties), Francesc Rubió (pastor), Josep Maria Canals (Anima), Santi Jou (Amau), Margarida Arau (Marieta), Sandra Teixidor (Baldiret), Miquel Capdevila (carreter) i Joan Vilalta (narrador). A més, hi han col·laborat les següents persones interpretant altres personatges: P. Farjas, C. Andrés, J. Soler, A. de Arriba, J. Cruz, A. Badia, L. Llagostera, I. Gil, E. Carreras, M.ª A. Codony, M. Asperó, P. Isem, F. Daussà, J. Llagostera i J. Casas.

Un moment de l'acte de presentació de “El Centre Artístic d'Olot”, amb el seu autor, Joan Sala.

Presentació de “El Centre Artístic d'Olot” i de Els primers mil·lenis”

· REDACCIÓ

Dijous es va presentar a l'Escola de Belles Arts el llibre de Joan Sala i Plana “El Centre Artístic d'Olot”. La doctora en Didàctica de l'Art de la Universitat de Girona, Roser Juanola, fou l'encarregada de fer la presentació. Aquest llibre és el primer d'una col·lecció

titolada “Monografies dels llibres de Batet” (vegeu article de Jordi Canal a la plana 19). També divendres es va fer la presentació de “Els primers mil·lenis” dels arqueòlegs Gabriel Alcalde i Francesc Burjachs, que obren una col·lecció, “Quaderns d'Història d'Olot”.

Alumnes dels Escolapis representen la Passió

Una de les escenes de la Passió, interpretada per alumnes de Bàsica.

· REDACCIÓ

Per segon any consecutiu, els alumnes de cinquè i sisè de les Escoles Pies la setmana passada van escenificar la Passió al temple del col·legi, coincidint amb el final del trimestre.

Un total de cent seixanta nens i nenes van representar les principals escenes de la Passió: l'entrada a

Jerusalem, l'Últim Sopar, l'hort de les oliveres, la flagel·lació, el camí del Calvari, el Calvari, el Sepulcre i la Resurrecció. Els alumnes - actors van fer dues representacions, una a la tarda per a la resta dels escolars, i una altra a la nit, dedicada als pares, familiars i amics, que tingué una massiva assistència de públic.

Setmana de Sant Jordi

Dimecres 22 d'abril: Homenatge a Ricard Jordà

Dijous 23 d'abril: Diada de Sant Jordi, ballada de sardanes

Divendres 24 d'abril: Homenatge a Manel Grau

Dissabte 25 d'abril: Homenatge a Joan Teixidor

Homenatge a Miquel Plana

Sopar de concessió dels XXVI Premis Ciutat d'Olot

Ajuntament d'Olot

Regidoria de Participació Ciutadana

Uns olotins organitzen meditacions "pel bé de la Humanitat"

Aquest divendres comencen a Olot unes sessions de "meditació" per millorar el món. La iniciativa la porta a terme una parella dedicada a les pràctiques esotèriques, que considera la Lluna Plena com una important font d'energia per a tots els éssers que vivim sobre la Terra. Els organitzadors són l'Esther Raspall i en Josep Maria Bernal, del barri de Bonavista.

L'Esther i en Josep M.ª, acompanyats del seu fill.

• R. SARGATAL

Aquest matrimoni, que viu a Olot des de fa un any i mig, ha habilitat el garatge de casa seva com a escenari de les meditacions en Lluna Plena. El proper pleniluni serà aquest divendres, i la concentració es farà a dos quarts de 8 del vespre. Es veu que en el període de Lluna Plena s'intensifica l'energia (llum) i s'eleva l'activitat espiritual, ens expliquen l'Esther i en Josep M.ª Bernal, diplomats en Dinàmica Mental, lectures del Tarot evolutiu i en consells metafísics; a més, exerceixen la medicina vibratòria i Tatwa - Teràpia. La parella és coneguda per les seves aparicions a Ràdio Olot, Ràdio Calella - on fan curacions a distància -, i per tenir un consultori a Pineda de Mar i al barri de Bonavista d'Olot, on resideixen. L'Esther ens explica que la meditació en Lluna Plena és una tècnica per establir contacte efectiu amb la llum i l'amor, *actualment tan necessaris en els assumptes humans*. Quan la Lluna Plena és en el lloc oposat de la Terra i s'allunya del Sol, permet una relació plena, directa i sense obstacles entre el nostre planeta i el Sol, la nostra font de vida, possibilitant així un treball mental de redempció i renovació, transformant i il·luminant l'atmosfera interna de la pròpia consciència i de la dels altres.

Millorar la qualitat de vida

Els efectes que produeix aquesta meditació són, segons l'Esther, el reforçament de la relació subjectiva entre tots els membres del Regne humà i els altres regnes que coexisteixen en aquest planeta. També reforça la relació amb Déu al qui tria aquesta forma de reflexió, i

produeix una curació "holística" de l'individu que medita. En definitiva, aclareix el camí que ens ha de portar al ressorgir d'una qualitat de vida més elevada entre nosaltres. És per això que han fet possible que tothom qui vulgui col·laborar en aquest nou factor de la consciència humana i estimular-lo, pugui anar a casa seva, al barri de Bonavista, on es faran les meditacions cada vegada que hi hagi Lluna Plena.

La primera sessió serà aquest divendres 17 d'abril, mentre que les altres meditacions són previstes per a les següents llunes plenes: el dissabte 16 de maig, el dilluns 15 de juny, el dimarts 14 de juliol, el dijous 13 d'agost, el dissabte 12 de setembre, el diumenge 11 d'octubre, el dimarts 10 de novembre, i el dimecres 9 de desembre. Totes les concentracions seran a dos quarts de 8 del vespre.

Canalitzadors d'energia

Les meditacions col·lectives són de caire gratuït, però la resta d'activitats de la parella són remunerades. L'Esther i en Josep M.ª són "Sanadors Espirituals". O sigui que transformen en positives les condicions negatives de les persones que van a la seva consulta, a través de la canalització de l'energia curativa de l'Univers mitjançant les mans. *Nosaltres -explica l'Esther- el que fem és canalitzar l'energia des d'una octava superior, que és un oceà ple d'energia anomenada Reiki, fins a la persona que ho necessita. Amb això hem assolit -continua explicant- realitzar consultes personals en les quals molta gent ha aconseguit un despertar del seu ésser interior i del seu propi potencial humà i creatiu*. Un dels seus professors fou el pioner en el mentalisme, l'anomenat doctor Fassman. El matrimoni sanador utilitza uns mètodes molt antics i d'altres d'innovadors, adreçats a produir l'equilibri i el lliure fluir de les energies subtils que configuren el nostre cos físic i la nostra personalitat, possibilitant la curació psíquico-emocional i física. *La nostra filosofia -puntualitza la curadora esotèrica- no és vinculada a cap ideologia ni tècnica particular, això ens porta a fer possible la connexió amb la nostra identitat real, a través de la meditació, l'observació, el silenci i la presa de consciència. Aquesta recuperació de l'equilibri natural, que s'aconsegueix a través de l'absorció d'energia còsmica, la pot rebre tothom, nens, avis, joves, gestants, etc. Aquesta curació pot treure la por, l'angoixa, la rancúnia, l'enveja, la sensació de culpa, etc. També cura les relacions malaltisses entre pares i fills, parelles, relacions laborals, i sobretot la relació amb un mateix*. Parlen convençuts, i diuen que qualsevol malaltia pot desaparèixer quan l'energia circula.

BREUS

Dimissió al Teatre

L'actual director -gerent de la Fundació Pública del Teatre Principal d'Olot, Miquel Àngel Lucena, ha renunciat al càrrec. Les raons de la decisió, ha explicat el propi director -gerent, han estat de tipus laboral. Tot i així, Lucena continuarà fent de coordinador cultural fins a la data en què s'acaba el contracte, el proper mes de juny.

Les Planes

La majoria de les persones que van votar en la consulta popular de Les Planes han preferit la reforma de l'edifici de la Cooperativa, tal i com proposava l'Ajuntament, en lloc d'enderrocar-lo per fer-hi una plaça pública, com demanaven un grup de veïns. Dels 630 vots vàlids, 432 han donat suport a la proposta de l'Ajuntament, 189 a la dels veïns esmentats, 9 han estat en blanc i 3 han estat declarats nuls. La consulta es va fer des de dijous fins a dissabte, i hi podien participar tots els veïns de Les Planes majors de 16 anys. Ara s'iniciaran els tràmits pertinents per convertir l'edifici de la Cooperativa en unes instal·lacions on hi haurà diversos serveis comunitaris.

Intent d'agressió

El veí d'Olot M. R., de 37 anys d'edat, fou detingut per la policia local perquè intentava agredir la seva germana. Els fets van tenir lloc a les 4 de la matinada en un habitatge del carrer Baixa del Tura. La Policia ha anunciat que actuarà com a acusació particular pel presumpte delictes d'amenaces i homicidi en grau de frustració.

Conductor detingut

Un veí de Figueres, A. A., de 27 anys, fou detingut per la Policia Municipal d'Olot la matinada de dissabte perquè conduïa sota els efectes de l'alcohol.

Cacera L'Ajuntament de les Preses ha convocat una reunió per tractar sobre la creació d'una àrea privada de caça en el terme municipal on actualment l'activitat cinegètica és lliure, exceptuant les zones anomenades "de seguretat". L'acte serà a la Casa de la Vila a les nou del vespre, i hi pot assistir tothom qui hi estigui interessat.

Dansa Divendres sant l'església dels Caputxins d'Olot i la Parroquial de Les Preses seran l'escenari d'una singular actuació de dansa a càrrec de l'Esbart Marboleny. A les onze del matí i a les cinc de la tarda, respectivament, s'interpretarà "La Moixigade Sitges", una dansa considerada peça única dins del folklore català, i també l'única que té com a argument la Passió.

Medi Ambient "Pensem en el Medi Ambient" és el títol d'un llibre editat per la regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Olot, amb la finalitat d'aconsejar els ciutadans perquè contribueixin a la preservació de l'entorn natural. El llibret es distribuirà als centres escolars, però també es pot recollir a la Casa de la Vila, al Consell Comarcal i al patronat de Turisme i Activitats Econòmiques.

Túnel de Bracons El PSC de la Garrotxa ha fet saber la seva satisfacció per la creació de l'Entitat de Suport a l'Eix Vic-Olot-Figueres i enllaços amb Banyoles (Grup de l'Eix). Els socialistes "s'alegren" de l'existència d'un grup de tècnics i empresaris donat que és necessari "comptar amb el pes del major nombre d'institucions, partits, i grups de pressió a efecte d'aconseguir que es tiri endavant l'obra"

El bibliòfil Miquel Plana

Els Premis Ciutat d'Olot, amb un excel·lent criteri, han decidit dedicar l'anyal homenatge a un home jove, canviant la inèrcia d'homenatjar gent d'edat avançada que tenen una obra important en fase terminal. Aquesta vegada no es tracta d'un escriptor pròpiament dit, sinó d'una obra estretament relacionada amb el llibre.

· **MOLI**

Hi ha moltes maneres de fer llibres. Algunes es concreten a aconseguir un producte útil, al més comercial possible i destinat a un públic local, nacional, estatal i fins mundial. Una altra consisteix a fer un producte al més barat possible, amb la idea de guanyar vendes a base de preus super baixos. Però en Miquel ha triat una tercera via que neix d'un gran respecte pel llibre, diria que d'una veneració, i que té com a finalitat fer una autèntica obra d'art com a objecte del que ja ho és com a concepte. La bibliofília ha tingut al llarg de la història grans creadors. La impressió del llibre com a quelcom més que uns papers escrits ve de molt lluny. Des de l'inici mateix de la impremta,

quan aquells artesans, segurament influïts pels delicats treballs manuals eixits, sobretot, dels monestirs, encetaren una manera de fer llibres dintre unes normes on la bellesa era clarament pel cim de qualsevol altra cosa. Des dels inicis fins avui, passant per moments d'esplendor indiscutible, s'ha mantingut, al marge de la producció utilitària, important i necessària, un culte al llibre com un objecte artístic que ha tingut importants creadors en el camp dels impressors i grans col·leccionistes en el camp dels compradors. A

Catalunya hem tingut gent d'una especial vàlua creativa que ens han acreditat mundialment. Recordem, ja en temps immediats, Miquel i Planas, autor d'una col·lecció titulada Bibliofília, avui molt buscada. Citem l'enquadernador Brugalla, autèntic escultor de la pell, amb uns treballs molt valorats ara mateix. Jaume Pla, que els anys quaranta i cinquanta produí una important quantitat de llibres donant especial relleu al gravat: puntes seques, resines, burins, aiguaforts, xilografies... Seria molt llarg fer un inventari de la gent que ha treballat a la nostra nació en l'inesgotable camp de la bibliofília: editors, impressors, gravadors, escriptors, il·lustradors, enquadernadors, fabricants de paper... Hi intervé tanta gent, és tan complexa la creació d'un llibre d'aquest tipus, que en cada generació surten molts pocs artífexs d'aquestes obres; per això també són tan buscades i apreciades.

En Miquel Plana treballa a Olot des de fa vint anys en la construcció d'una obra de bibliofília que, a ben segur, serà la més important feta a Catalunya aquests anys. En Miquel inicià els seus treballs quan encara quedava un important nombre d'impressors tipogràfics. És a dir, de la vella escola, treballant amb composició de textos a mà i estampanyant amb minerva. Es tractava, doncs, de donar una distribució escaient al text, d'utilitzar un bon paper amb il·lustracions al tòrcul, i de crear una enquadernació adient... Tot plegat no gens fàcil, però dintre d'unes normes clàssiques evidents.

Però a en Miquel li ha tocat viure un canvi important, decisiu en el món de la impremta. I el gran repte que ha hagut de superar, a la meua manera d'entendre, ha estat el de dominar i ennoblir les tècniques actuals. Abandonar aquells treballs que avui, a part de difícils de fer, serien ruïnosos de mantenir i aprofitant totes les importants possibilitats que la tècnica actual li ha posat a les mans, crear llibres singulars. No és fàcil. Penseu que la tècnica no avança cap a la bellesa, ni té en compte cap postulat que no sigui la producció i la rapidesa. La tècnica es mou en paràmetres absolutament oposats al camí d'en Miquel. El fàcil era

renunciar a l'avanç i quedar-se en el passat. Però en Miquel no ha caigut en aquest parany i el que ha fet, ha estat lluitar per introduir en la bibliofília les maneres i els coneixements de les darreries del segle XX. En aquest aspecte em plau recordar la col·lecció "El tòrcul i les lletres", una obra, per a mi, clau en la bibliografia d'en Miquel Plana molt explicativa de tota la seva producció: són catorze llibrets, escrits per diferents escriptors i il·lustrats per altres catorze autors. En cada llibret utilitza una tècnica diferent: Composició a mà, fotocomposició, linotípia, planxa de nyloprint, d'offset,

minerva, cartró perfumat, cartolina, papers fets a mà, escàner, una enquadernació diferent en cada cas..., no en va la col·lecció va merèixer la Menció d'Honor dels Premis de Literatura Catalana de la Generalitat l'any 1982. Aquesta col·lecció fou feta en un moment just. Avui ja seria pràcticament impossible refer-la. Abans i després en Miquel ha portat a terme molts altres projectes. Llibres que són autèntiques obres d'art, inimitables. Peces d'una gran categoria que avui assoleixen uns preus astronòmics en el mercat de la bibliofília, si és que es troben.

De tots ells podríem parlar llargament, però en el llibre que s'ha editat amb motiu de l'homenatge que li fan ara mateix els Premis Ciutat d'Olot, s'hi pot trobar una exhaustiva catalogació de tota la seva obra, que avui assoleix una seixantena de títols. Olot es pot sentir orgullós de tenir en Miquel Plana, treballador incansable, artista prolífic i excel·lent persona. Per qualsevol d'aquestes raons es mereix l'homenatge. Igual com es va merèixer recentment un dels premis més prestigiosos: el de l'Associació Catalana de Crítics d'Art.

El que hem de desitjar, per acabar aquestes ratlles, és que en Miquel continuï per aquest camí, que aquest reconeixement de la seva obra serveixi per a esperonar-lo a emprendre projectes cada vegada més ambiciosos.

Tinguin una seguretat: en Miquel Plana és l'artista amb més projecció de les nostres comarques.

FONDES I HOTELS

A mitjans del segle XIX a Olot no hi havia cap fonda, pròpiament dita. - Josep Saderra.
Biblioteca Olotina núm. 26. (De Joan Casulà)

La manca de carreteres feia que fins l'any 1850 a Olot només s'hi pogués arribar o sortir-ne amb les cames, o bé "cama ací cama allà d'un animal". Aquesta afirmació de Saderra ens sembla exagerada. De camins de carro n'hi havia d'haver, i de carretes, carros i tartanes també.

El que no hi havia era cap fonda pròpiament dita. "Totes les posades que hi havia a Olot eren hostalots de mala mort. (...) L'obertura de la carretera de Girona va portar la de la "Fonda de l'Estrella", que fou la primera que va tenir la vila." Així ens ho explica l'esmentat Saderra, i hem de creure el seu testimoni.

La "Fonda Estrella" era situada al carrer Ferrarons, al centre antic d'Olot, tocant la Plaça Major. Era un establiment que donava a tres carrers (Ferrarons, Bellaire i Baix Maduixa); gaudia de bona fama i, en ell, la cuina -abundant i suculent- era el seu millor reclam. Conten que l'escudella i cam d'olla que s'hi menjava era de primera qualitat. I conten, també, que cada vespre el fondista, al l' hora de sopar, treia el cap al menjador i deia a la clientela:

-Ha sobrat escudella i carn d'olla del dinar. Si algú en vol que ho digui. I eren molts els qui ho deien.

Aquesta fonda, paradís dels viatjants de comerç i refugi de passavolants ben vestits, va donar batalla fins el dia 18 d'abril de 1980. Va ésser una llàstima que desaparegués, perquè de fondes com aquella n'hi havia molt poques.

Uns anys després -no gaires- d'instal·lar-se "L'Estrella" (potser cap al 1858), es va inaugurar la "Fonda Resplandis" al carrer de la Verge del Portal, fonda que feia cantonada a dos espais lliures. Es tractava d'un edifici de regulars proporcions que comptava -com la "Fonda Estrella"- amb unes 45 habitacions. A Can Resplandis hi feia cap la gent de la pagesia, gent de carro i tartana, brusa blava i jec de vellut. La fonda -com també la de l'Estrella- disposava de quadres per als vehicles i per al bestiar de tir. La de Can Resplandis en aquest sentit era més àmplia que la de l'Estrella, ja que fins i tot tenia al seu servei un mosso que tenia cura de les cavalleries, és a dir, el que hom anomenava *matalot*.

Els dies de mercat, de festes assenyalades i de fira, el menjador de Can Resplandis aplegava gent de tots els pobles de la comarca. Amb la seva desaparició, en començar la guerra civil l'any 1936, va fer el badall aquesta autèntica institució de la ciutat.

Va ésser el mes d'agost de 1909 que va obrir les portes el novell "Hotel Europa", al carrer Bellaire, 6. Ja no era una fonda, sinó un hotel. Al setmanari local "Ciutat" del dia 15 d'agost de 1909, hi podem veure el primer anunci que, entre altres detalls, deia: *Aquest establiment compta amb un gran nombre d'habitacions, totes confortables. Sala de bany i dutxes. Timbre i llum elèctric en*

totes les habitacions. Telèfon. Preciosos menjador, terrassa i jardí (...). Grans habitacions per a famílies que desitgin passar temporades a Olot.

Les comoditats que oferia, el configuraven com un hotel destinat més aviat als estiuiejants i al que ara en diríem executius. Va estar molts anys vinculat a la família Margalef, la qual el va tancar el 30 de juny de 1980 després d'una trajectòria vital molt activa.

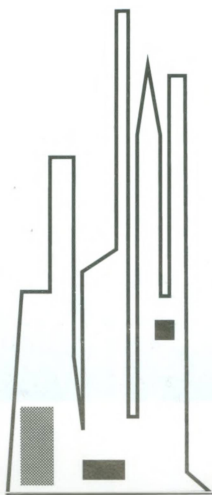
Per satisfer la demanadissa estiuença i crear a Olot un altre establiment d'hostalatge que servís per augmentar l'oferta d'allotjaments, jo calculo que, cap al 1914, va estrenar-se l'"Hotel del Parc", llavors el millor d'Olot. Era situat a la Plaça Clarà, 3. Els anuncis deien *El preferit pels turistes*, i era així. A l'estiu podíem veure sota les voltes del Parc, a la façana de l'establiment, unes tauletes de cafè i uns sillons en els quals els estiuiejants barcelonins es recargolaven el bigoti, els senyors, i les senyores s'hi pintaven els llavis. Aquest hotel, reformat l'any 1929 per Privat Calm, va tancar les portes catorze anys més tard. Comptava amb 45 habitacions, totes exteriors.

Finalment, ja l'any 1928 (en un programa de la Festa Major) trobem l'anunci del *modern* "Hotel Sant Esteve", situat al carrer de Sant Rafel, n.º 10. Aquest hotel, que fins aleshores funcionava com a fonda, disposava d'un magnífic menjador a la planta baixa, i va tenir sempre una clientela fixa de qualitat. L'hotel va existir fins l'any 1953 i llavors continuà en règim de "pensió" (només habitacions) fins cap al 1983.

Aquests cinc hotels, avui esdevinguts històrics perquè cap d'ells no subsisteix actualment, varen compartir a Olot els establiments d'hostaleria amb altres com la "Fonda Salvi" i la "Fonda Tarrés", i altres que sentim ara no recordar.

Avui el panorama ha canviat totalment, com han canviat tantes coses! Nosaltres hem vist néixer i morir un altre hotel *històric* com era l'Hotel Montsacopa, la vida del qual va ésser efímera: uns trenta anys. De fet, sempre va viure amb dificultats i entrebancs. L'edifici era, i ho és encara, propietat de l'Ajuntament i ara s'hi estan fent obres per destinar-lo a residència geriàtrica.

ALEXANDRE CUÉLLAR
I BASSOLS

Per satisfer la demanadissa estiuença i crear a Olot un altre establiment d'hostalatge que servís per augmentar l'oferta d'allotjaments, jo calculo que, cap al 1914, va estrenar-se l'"Hotel del Parc", llavors el millor d'Olot.

L'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts

L'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts és l'únic centre de les seves característiques a la comarca. Ubicada en una població de menys de 3.000 habitants, té 125 alumnes i catorze anys d'existència. A part de la docència, aquest centre fa una tasca continuada, des de fa anys, de dinamització i promoció de l'art a la població i a la comarca.

· XAVIER VALERI

L'Escola

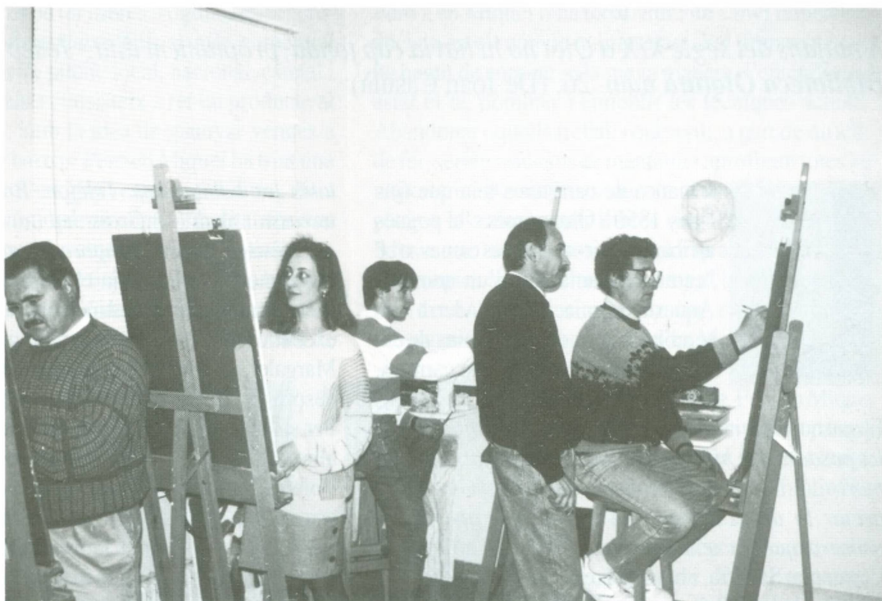
Allà hi havia adolescents barrejats amb homes calbs o amb barba i dones de mitjana edat. Tots acabaven d'arribar de les seves feines o de l'institut. Hi vaig veure oficinistes, mecànics, representants de comerç, estudiants, mestresses de casa... Alguns eren asseguts davant del cavallet, retocant la tela; altres moldejaven figures de fang, amb l'espàtula i el ganivet. Diverses reproduccions d'estàtues clàssiques, alguns gots amb flors, i cistells, servien de models des de les pilastres on eren col·locats. Una olor vegetal i embriagadora de vernís i essència de trementina omplia la cambra. Tothom feia la seva tasca en silenci. Només se sentien les indicacions, condescendents, d'un professor jove, que es passejava somrient per l'habitació.

En Francesc Gómez, director del centre des de fa set anys, va adonar-se de la meua presència i em va rebre. Vàrem travessar, plegats, l'aula per adreçar-nos al seu despatx. Mentre fèiem aquest camí em vaig fixar en una porta mig oberta. A través del petit espai vaig observar com els escolars de 7 a 10 anys seguien una classe de plàstica. Damunt les taules s'hi veien les cartolines i els estoigs de colors; potser regalats en una Primera Comunió recent...

Encara no m'havia acabat d'asseure davant la taula d'en Francesc quan una noia prima, amb una bata grisa per sobre d'uns pantalons cenyits de color negre, va mig entrar i, adreçant-se al director, va demanar:

-Francesc, hauries de venir un moment... Et vol el pare d'un alumne.

El director, bon amic meu i sabedor que no sóc home d'excessives presses, va seguir-la.

Primeres classes de dibuix a Sant Joan les Fonts

En quedar-me sol a l'oficina, vaig fixar-me en un quadre on s'exhibia una reproducció, feta per en Xavier Brunsó, d'una fotografia retrospectiva del carrer de Sant Antoni a finals dels anys vint. En aquella ben definida imatge de colors morats es veia un grup de persones que

miraven l'objectiu des de l'actual edifici de l'escola.

Aquest gravat em va fer recordar una tertúlia de tarda d'estiu a Can Falguera, en la qual un jubilat afeccionat a l'art em va explicar que pels volts de l'any 1935, el conegut historiadorsantjoanenc, Francesc Caula, va fer classes gratuïtes de dibuix al Casal Republicà, que era ubicat on ara hi ha el bar de Ca la Rosa. Segons l'home, el material i les classes era finançat per l'industrial Rafael Torras i Juvinyà. El pensionista em va dir que Caula solia impartir classes de dibuix natural enmig del carrer, ja que en aquella època quasi no hi havia trànsit. Llavors vaig cloure els ulls i, com en les imatges de les plaques submergides en un bany de revelador, se'm van anar accentuant en la ment les formes dels cavallets sobre les llambordes cantelludes i grises, i la figura d'en Francesc Caula acompanyant la mà d'un alumne, escabellat i amb les calces fins als genolls, en el traç d'una línia de dibuix inacabat d'una església parroquial a mig fer.

Aquell dia l'antic alumne, amb els ulls humits, va dir-me que des del 18 de juliol de 1936 les classes de dibuix, l'alegria i el sentit comú, van ésser substituïts per la tristesa, la por, i més tard per la gana.

Tanmateix, Francesc Caula, que en una etapa de la seva vida s'havia dedicat a fer d'il·lustrador, ja havia sembrat una part de l'interès per l'art que tan latent és ara a Sant Joan les Fonts.

Orígens de l'Escola

Quan vaig despertar-me del meu somni despert, vaig adonar-me que sobre la taula hi havia un llibre, que portava el títol de "Deu anys de l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts".

No vaig poder resistir la temptació de repassar-lo. Segons aquest llibre, quaranta - tres anys després de les classes de Francesc Caula un grup d'artistes i membres de l'associació de pares van fundar l'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts. Cal dir que, després de tant de temps, en aquest grup no figurava cap ex - alumne del Casal Republicà. No es pot negar, però, que les classes de Francesc Caula, les ensenyances d'un vicari d'abans de la guerra, que era aficionat a la pintura a l'oli, les inquietuds dels qui van anar a treballar als tallers de sants d'Olot, les aportacions individuals, les autodidactes i, sobretot, les classes de dibuix a l'Escola Castanyer donades per Pere Ventura, i la tasca continuada de Joan Granados, Francesc Galceran (EPD) i d'altres, van motivar l'esperit artístic que va servir de fonament a la creació de l'Escola.

Fundació de l'Escola

En l'obra s'exposa que l'Escola va ésser fundada l'any 1978 per l'Associació de Pares, que en aquella època era presidida pel pintor Pere Ventura. Segons el llibre, el primer escrit de petició a la Corporació Municipal per a la creació d'un centre d'ensenyament de Belles Arts va ésser signat per Pere Ventura, Joan Granados i Jordi Rubió i Massó. El llibre explica que l'Ajuntament va respondre

positivament a la petició, i això va fer que el 8 d'abril de 1978 s'efectués l'acte fundacional de l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts.

El primer director de l'Escola va ésser el propi Pere Ventura, i el primer Patronat fou format per Jordi Sucarrats, Francesc Galceran, Jordi Rubio, Joan Bru, Maria Teresa Tèrmens, Pere Ventura, Joan Granados, Pere Danés, Gemma Caubet i Manel Soler.

El 30 de juny de 1982, l'Escola va quedar adscrita, pel que fa a estudis artístics oficials, a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics, "Llotja", de Barcelona.

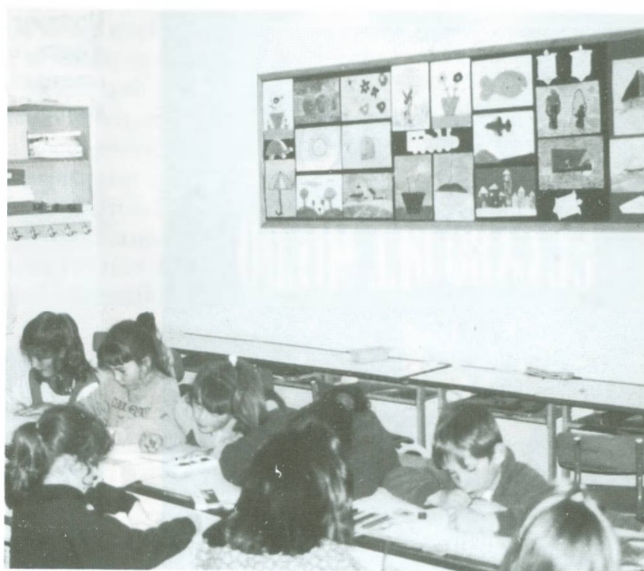
L'Escola, ara

En Francesc va tornar a entrar i em va preguntar si s'havia retardat massa. Li vaig dir que no amb tota la sinceritat del món -no tenir pressa no vol dir no aprofitar el temps-. Francesc Gómez va agafar la direcció de

l'Escola l'any 1985. En el seu segon any de responsabilitat va haver d'assumir el trasllat de l'Escola de la primera planta de l'edifici de l'actual Ajuntament a la planta baixa de les antigues dependències administratives municipals. L'actual director, en aquests set anys ha consolidat l'Escola i l'ha fet entrar en una línia progressiva d'exposicions, conferències i nous cursos que fan que Sant Joan les Fonts -Olot a part- sigui la població de la comarca amb més activitat de difusió artística.

En aquest sentit, en Francesc em va explicar que aquesta Escola té 125 alumnes. Els alumnes de 7 a 14 anys segueixen classes de Plàstica I, II, III i IV. Els de 15 a 16, Color I. A partir dels 16 anys s'ensenya Dibuix i Color II. També s'imparteix un curs de perspectiva els dissabtes a la tarda, i fotografia i modelat per a adults.

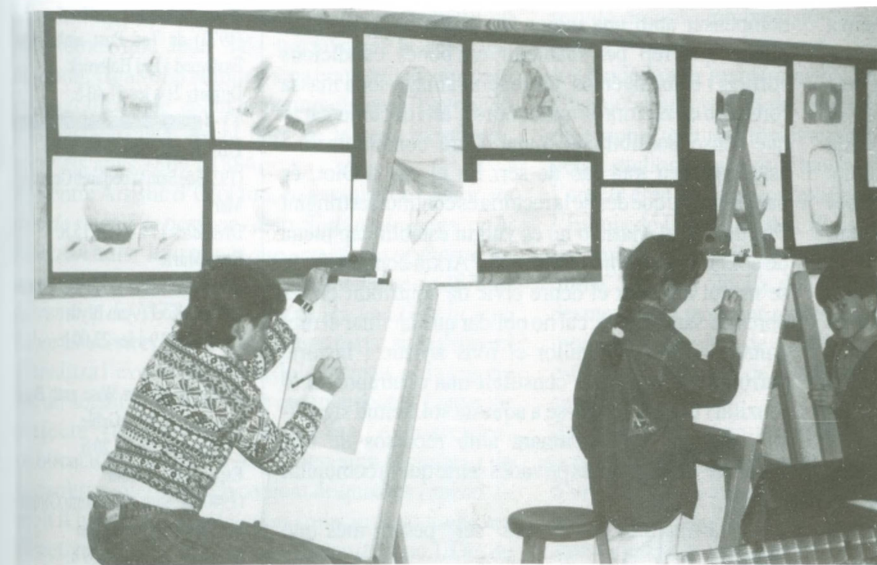
L'actual claustre de professors és format pel propi director, Francesc Gómez, i per Josep

Girona, Miquel Fluvià, Xavier Brunsó, Maria Àngels Vilarrasa, Josep Sánchez, Ricard Moran, i com a col.laboradora Susanna Hernández. La major part d'aquests professors són ex-alumnes de l'Escola.

Quant a activitats, només aquest any s'han fet: l'exposició de pintura d'Esteve Banal, una mostra d'escultures de terracota, un concurs de nadalles, una exposició de dibuix al carbó d'alguns dels dibuixants més representatius de la comarca, una conferència de l'escriptor i col.laborador del "Diari de Girona", Joan Basté, sobre l'art a les escoles, i una exposició de divuit obres del Museu Comarcal. El Centre té previst, per al que queda de curs: una exposició de pintures del col.lectiu La Pedrera, celebrar el XIV Aniversari amb un concurs de pintura ràpida, una mostra de les obres dels professors i alumnes de l'aula de fotografia acompanyada de cambres antigues, i per cloure els actes del curs 91 - 92, el XIII Concurs de Fotografia.

Acabada l'entrevista vam sortir al carrer, ja de nit. En el camí vaig pensar en Francesc i en tots els membres que té i ha tingut l'Escola Municipal de Belles Arts, els quals han fet possible l'existència d'un centre d'aquestes característiques en un poble garrotxí. Això deu ser, realment, la força de la gent.

El cabo del miedo

USA (1991). Director: Martin Scorsese. Intèrprets: Robert de Niro, Nick Nolte, Jessica Lange. Fotografia: Freddie Francis.

Pel·lícula que en un principi havia de dirigir Steven Spielberg, és un "remake" de "El cabo del terror" dirigida l'any 1962 per John Lee Thompson.

Max Cady (Robert de Niro), un ex-combatent psicòpata, surt de la presó on ha estat catorze anys pel delictes de violació a una jove, amb la idea de venjar-se del seu advocat defensor (Nick Nolte). El matrimoni Nolte-Lange i la filla d'aquests es veuran immersos en una terrorífica persecució.

O P I N I O

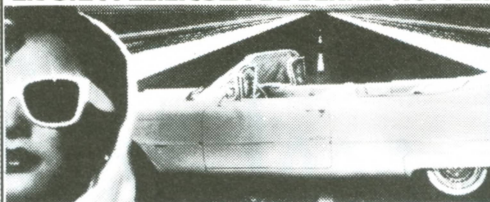
Església: Subvencions a fons perdut

XAVIER PUIGVERT I GURT

La necessitat d'efectuar obres urgents de restauració a l'edifici de Sant Esteve ha mogut el rector d'Olot a recordar, no només als feligresos, sinó al conjunt dels ciutadans, el caràcter públic d'aquest espai urbà i el paper social que li és propi. L'objectiu d'aquesta crida a la sensibilitat ciutadana és obtenir el concurs econòmic dels olotins per sufragar la quarta part de les despeses totals, no coberta per les aportacions de la Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament i el Bisbat.

És un bon exemple de la concepció que, cada cop més, té l'Església d'ella mateixa: se sap administradora d'un patrimoni material costejat actualment per creients i no creients. Una concepció, ben mirat, molt moderna en una institució que sempre s'ha caracteritzat per un arrelat sentit de la propietat, conscient que les misses tenen un valor i un preu diferents segons la llotja de contractació on cotitzen. Perquè, tothom ho sap i és profecia, sense l'aval d'un patrimoni sòlidament assentat l'Església no s'hauria vist amb cor d'atendre

EL SEXE MAI NO ÉS SEGUR. ÉS PERILLÓS.
DON JOHNSON Y VIRGINIA MADSEN
EN UNA PEL·LÍCULA DE DENNIS HOPPER

LLAVIS ARDENTS

CINEMA NEGRE COM MAI NO HAS VIST

Llavis ardents

USA (1990). Director: Dennis Hopper. Intèrprets: Don Johnson, Virginia Madsen, Jennifer Connelly. Fotografia: Ueli Steiger.

Un triangle de personatges envoltat per una història d'amor, violència i sexe, que recorda fils clàssics del cinema negre com "Fuego en el cuerpo" o "El cartero siempre llama dos veces".

correctament la fidel clientela en el ram de les creences. Malgrat els nous aires, l'Església es resisteix encara a compensar amb una major facilitat d'accés el diner públic que rep per mantenir en bones condicions edificis i béns diversos. Protegeix -amaga s'ona massa fort- amb un zel fora de mida peces d'art i documentació que sense possibilitats d'una lliure contemplació i estudi perden tota raó de ser. En el cas d'Olot, és paradigmàtic que des de la rectoria es continui restringint l'ús del Casal Marià o no es vulgui establir cap mena de col·laboració amb el Museu i l'Arxiu comarcals. Si se'n vol recordar el deure cívic de contribuir en les obres de Sant Esteve, cal no oblidar que facilitar el dret ciutadà a conèixer millor el fons artístic i històric parroquial n'hauria de constituir una contraprestació senzilla i lògica. Negar-se a aquesta sol·licitud significa continuar subvencionant amb recursos de tots immobles i col·leccions privades sense que la comunitat no rebi res a canvi.

Potser arribarà el dia en què "ser" pesarà més que "tenir".

CINEMA CATALÀ

Cinema COLON
Capità Escalaborns
De Carles Benpar amb José Conde i Juan Luis Galiardo
Dijous 16 a les 22,00 h.

CINEMA

Cinema COLON
El cabo del miedo
Divendres i Dissabte a les 18 h. cont.
Diumenge i Dilluns 16 h. cont.

Cinema GRIDÓ
Los rescatadores en cangurolandia
Los supersónicos
Bugsi
Divendres, dissabte, diumenge i dilluns 4 tarda cont.

Cinema NÚRIA
Llavis ardents
Divendres i dissabte 6 tarda cont.
Diumenge i dilluns 4 tarda cont.

CINEMA - TV

TV-3
El dotze del patíbul
(1967) de Robert Aldrich amb Lee Marvin i Ernest Borgine.
Dissabte 18 a les 122,05 h.

El caçador
(1980) de Michael Cimino amb Robert de Niro i John Savage
Diumenge 19 a les 23,35 h.
Panorama per a matar
(1972) de John Glenn amb Roger Moore i Tanya Roberts
Dimecres 22 a les 21,10 h.

CANAL 33
Primera plana
(1931) de Lewis Milestone amb Adolphe Menjou i Pat O'Brien
Dijous 16 a les 22,30 h.

TVE-1
Sin móvil aparente
(1971) Philippe Labro amb Jean Louis Trintignant i Dominique Sanda
Diumenge 19 a les 21,30 h.

Harry el fuerte
(1973) de Ted Post amb Clint Eastwood i Hal Holbrook
Dimarts 21 a les 21,40 h.

TV-2
Un día en las carreras
(1937) de Sam Wood amb Germans Marx
Divendres 17 a les 22,15 h.

Rose Marie
(1954) de Marvyn le Roy amb Howard Keel i Ann Blyth
Diumenge 19 a les 22,00 h.

Torpedo
(1958) de Robert Wise amb Burt Lancaster i Clark Gable.
Dilluns 20 a les 22,20 h.

Espejismo de amor
(1940) de Sam Wood amb Ginger Rogers i Dennis Morgan
Dimecres 22 a les 16,30 h.

El goig de viure la pintura

· VICENÇ MASDEMONT

L'obra d'Esteve Serrat, Paxinc, es pot considerar com una de les contribucions meritories a la plàstica olotina d'aquest segle, que va saber en el seu moment, com a artista, copsar els recorreguts i plantejaments estètics dels anomenats corrents d'avantguarda.

Nat a Olot el 1927, i pertanyent a una generació no gaire oberta a l'acceptació i el reconeixement d'altres vies i llenguatges pictòrics que no fossin els paisatgístics institucionalitzats, ha sabut mantenir-se fidel als seus postulats creatius de base, per molt que aquest entorn de vegades li fos hostil. Ara, i fins el 23 d'abril, tenim la possibilitat de contemplar les seves obres després de romandre uns quants anys en silenci expositiu, a la galeria d'art Les Voltes. L'exposició és organitzada a partir d'un nombre considerable de pintures de diferents formats, la tècnica és la pintura a l'oli, i el suport la tela. Quant a la temàtica, la figura humana, des d'una concepció força personal i peculiar alhora, esdevé el protagonista que va participant en diferents espais físics (paisatges, tallers de pintors, circs, platges...).

Analitzant globalment la seva obra, és d'una extrema concessió i d'un caràcter precís; no es perd en solucions amanerades ni economitza l'espai compositiu. Juntament amb una frivolitat, sols aparent, hi ha un gran saber. Sota influències cubistes, fauvistes i fins i tot penso que expressionistes, sap obtenir un domini del llenguatge que fa que el seu art sembli senzill i

Exposició: Paxinc.

Sala: Galeria d'Art Les Voltes.

Duració: Fins el 23 d'abril.

superficial. Però al darrera de la facilitat constructiva, el joc de traç lineal i les petites i grans superfícies acolorides amb una pinzellada lleugera i rica cromàticament, s'amaga una seguretat i un mestratge capaç d'atrapar la realitat en una espècie d'escenari pictòric, sense que per això perdi el seu encís. En Paixinc sap reduir el formigueig d'una humanitat festiva sobre la tela. Poc dogmàtic, segurament, en la seva autonomia com a pintor, sap unir la disciplina cubista i la frescor espontània fauvista a la pintura local, creant una bona rica i intensa en la qual es concentren el goig de viure, la felicitat i l'èxtasi. Recomanables els seus quadres, que es podrien identificar com artistes i models.

Llibres

Un primer tast

· JORDI CANAL I MORELL

SALA I PLANA, Joan. **El Centre Artístic d'Olot**, Olot, ed. Llibres de Batet, 1992, 123 pp.

Amb el títol **La pintura a Olot el segle XIXè. Berga i Boix i els germans Vayreda**. Joan Sala i Plana va presentar, a les darreries del 1990, la seva tesi doctoral. Els qui hem tingut l'ocasió de llegir-la coneixem el seu gran valor i interès.

Es un d'aquells textos que reclamen a crits la seva edició. Ara, una mica més d'un any després d'aquell acte acadèmic, l'autor ens ofereix un petit tast. **El Centre Artístic d'Olot**, el llibre que acaba de veure la llum a la nostra ciutat, impecablement presentat - Magda Pujolàs ens hi té acostumats -, ressegueix un dels temes que Joan Sala tractava en la seva tesi doctoral. Una volta ampliat, s'ha convertit en una obra monogràfica que analitza detingudament l'evolució d'aquesta societat tot al llarg de la seva existència, entre els anys 1869 i 1884.

El Centre Artístic d'Olot fou, en paraules de l'autor, *un lloc de reunió de persones amb afinitats diverses, on hi havia un taller lliure, més que una escola organitzada, a excepció del període que va del setembre de 1876 al novembre de 1877, en què Berga inicia a Olot la seva labor de mestre*. El llibre conté tres parts: en la primera s'analitza l'evolució general de la societat, en la segona tot un seguit d'aspectes que complementen l'anterior trajecte (finançament, despeses, exposicions, publicacions i relacions del Centre amb la ciutat), i en la darrera s'ofereixen un conjunt de quadres i apèndixs molt il·lustratius i clarificadors (relació de socis, juntes directives, nombre d'alumnes, reglament, etc.). Des de

l'evolució física del Centre (del segon pis de Can Trincheria al local de la plaça de l'Àngel) a la cultural, tot passant per la tasca que hi portà a terme Josep Berga i Boix (personatge citat per tothom, però encara poc conegut realment, que els diferents treballs de Sala ens van apropant), la funció eminentment sociable del Centre Artístic o, entre d'altres, la seva notable desvinculació respecte de la població (aquesta, escriu l'autor, *participava poc de la vida de la societat*, controlada i freqüentada pel *grupeconòmic dirigent de la ciutat*, tal com mostra la seva estreta relació a l'etapa restauracionista amb l'Associació de Foment), tot plegat resulta descrit amb precisió en aquest llibre de Joan Sala.

En el número de maig - juny de 1990 de la "Revista de Girona" l'autor signava un article que introduïa precisions i resituava tòpics repetits vegada rera vegada pels estudiosos que se n'havien ocupat. El tema de l'article eren les famoses oposicions de Berga i Boix a l'Escola de Dibuix d'Olot. El llibre que ara ens ocupa fa també una funció semblant: explica què va ser i quina fou l'evolució del Centre Artístic d'Olot, desmentint o matisant tòpics. Serà, a partir d'aquest moment, una obra de referència ineludible per als estudiosos de l'art i de la cultura en general del vuit-cents olotí.

És, però, i ho torno a repetir, només un petit tast - petitesano atribuïble a l'autor, sinó a les característiques d'una nova col·lecció que sembla que ens acostumarà als "aperitius", que desitjo que sigui molt aviat completat amb la publicació de la tesi doctoral de l'autor.

EXPOSICIONS

Les Voltes: Exposició d'olis de **Patxin**. Fins el 23 d'abril.

Quatre Cantons: Exposició **La nissaga dels Colomer**. Fins el 21 d'abril.

Art i Traça: Exposició d'olis i obra gràfica de **Sereix**.

Vayreda: Exposició de pintures i dibuixos de **Coll - Vall**. Fins el 30 d'abril.

Sant Lluc: Exposició de les obres de la subhasta de Pasqua.

Art 16: Olis de **Tharrats**. Fins el 22 d'abril.

Francesc Collell: Exposició d'olis de **Marià Oliveras**. Fins el 30 d'abril.

Fons d'Art: Exposició "Kenia" de **Rafael Griera**. Fins el 23 d'abril.

Sala Oberta del Museu Comarcal: "Bach, esca-la d'Olot". Exposició de cartells realitzats per Jaume Bach durant la seva estada a Olot entre el 1979 i el 1985. L'exposició ha estat organitzada pel Museu Comarcal de la Garrotxa i la Fundació "La Caixa". Fins el 3 de maig.

La Carbonera: A les 7 de la tarda del divendres 10 d'abril, inauguració de l'exposició **Història dels impressors d'Olot** amb motiu de l'homenatge al bibliòfil olotí Miquel Plana. Fins l'11 de maig.

Besalú: A l'església de Sant Julià, exposició de pintura de **Bernard Sans**, Premi de la Vila de Perpinyà - 92. Fins el 26 d'abril.

Santa Pau: A Can Vayreda, exposició de bodegons de **Raul** i de paisatges de **Solé González**. Fins el 19 d'abril.

J. GARCIA, R. SARGATAL

Premis Ciutat d'Olot

La Comissió dels Premis Ciutat d'Olot ha publicat els finalistes dels tres apartats de l'edició d'enguany. Al Marià Vayreda, de novel·la, hi optaran "Els focs els apaga l'aigua", de Josep Maria Aymà, "Perseverància" de Xavier Duran, "Com un timbal batent" de Blau (pseudònim), "Colom i les seves dones" de Pané (pseudònim), "Variacions i reiteracions" de Jordi Condal, "Dotze contes" de Jaume Castell (pseudònim), "Tretze seqüències del mal de Lyme" de Natalia Molero, "No t'ho creguis" de Xavier Bertran, i "El triangle M.G.M. quadern de caça" de Salvador Riera. Al premi Caixa de Girona, de narracions per a nois i noies, hi optaran com a finalistes, "Un estudi a Surinyola" de Glòria Llobet, "Frifit" d'Aleix Cabarrocas (pseudònim), "L'arpa de les mil cordes" de Carolan (pseudònim), "A l'antesala de la mort" de Lidon Serra, "El meu padrí Hilari" d'Agustí Vilar, "El viatge" de Maria Cassà, i "Ricard i companyia" de Maria Noguera. Finalment, al premi de poesia Guerau de Liost s'han presentat 8 obres. El veredict del jurat i el tradicional sopar de concessió dels premis tindrà lloc el proper dia 25 d'abril.

Guia sardanista

L'Agrupació Sardanista Olot i l'Agrupació Sardanista i Cultural de Sant Jaume de Llierca, amb la col·laboració del Consell Comarcal de la Garrotxa, han coordinat la publicació de la segona Guia d'audicions de sardanes i actes folklòrics i festius de la comarca de La Garrotxa. En aquesta guia, que es repartirà de manera totalment gratuïta, hi ha una relació de les audicions i actes de caire folklòric des del mes d'abril fins al desembre. Aquest és el segon any que es publica aquesta Guia a La Garrotxa.

Premis Ramon Serrat

S'ha convocat el III Concurs Premis Ramon Serrat per a joves compositors de música per a cobla en les especialitats de sardana i obra simfònica. Enguany es crea un Premi Especial sense limitació d'edat. El Premi Ramon Serrat de Sardana és dotat amb 250.000 ptes. i trofeu acreditatiu, i un accèssit de 35.000 ptes. i diploma acreditatiu. El Premi Ramon Serrat d'Obra Simfònica és dotat amb 300.000 ptes. i trofeu acreditatiu, i un accèssit de 35.000 ptes. i diploma acreditatiu. El Premi Especial de Sardana per a compositors sense límit d'edat és dotat amb 100.000 ptes. i diploma acreditatiu, i accèssit de 35.000 ptes. i diploma acreditatiu. Les composicions han d'ésser trameses a qualsevol de les seues següents del Comitè Organitzador: A la seu de l'Agrupació Sardanista ASERT, Rambla d'Egara, 340 - 08221 Terrassa, o a l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses, Plaça de l'Abadia, s/n., 17860 Sant Joan de les Abadesses, o a la seu internacional Casal de Catalunya de París, 41 Rue Berzelius - 75017 París. Es nomenarà un Jurat que seleccionarà sis obres, dues per a cada guardó i premi. Atorgarà dos premis Ramon Serrat, el Premi Especial i tres accèssits. Les obres seleccionades seran presentades en un concert que tindrà lloc el dia 19 de juny a Sant Joan de les Abadesses. El veredict del Jurat es farà públic, i es lliuraran els premis, en un concert de proclamació el dia 3 de juliol a Terrassa. En ambdós concerts el públic assistent escollirà per votació majoritària una obra o sardana, que serà guardonada amb el títol "Premi del Públic", dotat amb 35.000 ptes. en cada concert i diploma acreditatiu.

AGENDA**DIUMENGE, 19**

Ripoll: A dos quarts de 12, a la Plaça del Monestir, ballada de sardanes amb la cobla Bofills.

Sils: Matí i tarda, a la plaça de l'Estació, Aplec amb les cobles Baix Empordà, Ciutat de Girona, Marinada i Mediterrània.

Llançà: A les 12 del migdia, a la Plaça de l'Església, ballada de sardanes amb La Principal de Banyoles.

Santa Coloma de Farners: A les 12 del migdia, a la Plaça de Farners, ballada de sardanes amb la Flama de Farners.

Amer: A les 5 de la tarda, a la Plaça de la Vila, ballada de sardanes.

Camprodon: A les 5 de la tarda, a la Plaça d'Espanya, ballada de sardanes amb la cobla Canigó.

Olot: A les 5 de la tarda, al Pont de les Mores (barri de les Fonts), ballada de sardanes amb La Principal d'Olot.

DILLUNS, 20

Roses: Matí i tarda, XIX Aplec de la Sardana al Passeig de les Muralles, amb les cobles La Principal de la Bisbal, Montgrins i Ciutat de Girona.

Cornellà de Terri: A les 12 del migdia, a la Plaça de la Vila, ballada de sardanes amb la cobla Vila de Blanes.

Olot: A les 12 del migdia i a les 5 de la tarda, al Triai, ballada de sardanes amb La Principal d'Olot.

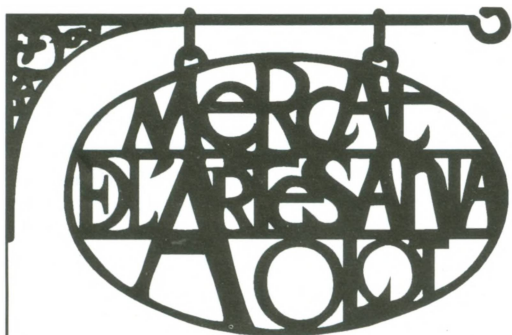
Les Planes d'Hostoles: A les 6 de la tarda, amb motiu de l'homenatge a la vellesa, audició amb la cobla Ciutat de Girona.

DIMARTS, 21

Blanes: Matí i tarda, al santuari del Vilar, aplec de l'ermita amb la cobla Vila de Blanes.

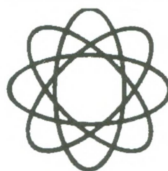
DIMECRES, 22

Sevilla: Al recinte de l'Expo92, al Pavelló de Catalunya, ballada de sardanes amb La Principal de la Bisbal.

**PROPER MERCAT
18 D'ABRIL**

**La tradició
artesanal
de casa nostra**

Electrònica**RAFEL**

ANTENES Televisió Satèl·lit, vegi més de
15 canals de TV per via satèl·lit, en
anglès, francès, alemany, etc.

Informi's

Avda. Girona, 6 (davant cinema Gridó)
Tel. 26 52 71 - 17800 OLOT
(parking per a clients)

Olot, 2 - Rubí, 2

S'hauria pogut guanyar tranquil.lament

· PERE ISERN

Partit que no passarà a la història el que es va poder veure diumenge passat al municipal olotí. Un Olot amb tots els seus efectius al complet les va passar negres per superar un dolent Rubí. En aquest partit l'Olot es jugava deixar d'èsser cuer de la classificació, perquè els equips que són més amunt en la taula havien perdut els seus respectius partits.

La primera meitat fou avorrida, no hi havia manera de poder arribar amb claredat a porteria contrària: Jordi Melero va tenir l'oportunitat més clara el minut 5.

El Rubí feia un joc que es va encomanar als jugadors de l'Olot, un joc imprecís, no gens vistós però en certa manera efectiu. La duresa de tant en tant es deixava notar. Al fil de la mitja hora jugada de contraatac dels visitants, ben portada per Esteban i Prats després de la sortida de Pep Solés, van aconseguir el 0 - 1, un gerro d'aigua freda.

L'Olot va voler despertar-se d'aquell somni, però no hi havia manera de foradar la defensa del Rubí, sempre molt atenta. Ramon Palma estava un xic descontent del joc que havia fet l'equip en la primera part, i va fer dos canvis. Deixaven el terreny de joc Juanma i Barnadas i sortien Martí i Pep Pagès. Als 15 minuts de la segona part Xevi Pagès va donar el primer avís amb una gran aturada de Font a l'escaire de la porteria del Rubí. L'Olot va passar a dominar el partit, encara que tímidament, i fou el minut 73 que en esplèndida jugada d'atac Xevi Pagès aconseguí l'empat a 1.

Les expectatives de capgirar el marcador eren reals. El Rubí no feia pràcticament res, i l'Olot atacava constantment. El minut 78 Pep Pagès envià una pilota a la base del pal esquerre del Rubí i sis minuts més tard Quico Coll, després d'una centrada de Cortada, de cap, marcava el 2 - 1. Celebració del gol amb molta eufòria

per part dels locals. Amb tanta eufòria, que Carles Curós fou expulsat tot seguit del gol per adreçar-se a un contrari amb signes prou coneguts. Feia estona que tant ell com Xevi Pagès se la tenien amb el n.º 5 del Rubí (Andreu). L'àrbitre, Ernesto Olivan, va creure necessari ensenyar la targeta vermella. Minuts abans també José Mari havia estat expulsat per doble amonestació. Així doncs, els equips jugaren una bona estona amb deu homes.

La qüestió és que l'Olot havia remuntat el partit. Va capgirar el marcador i faltaven pocs minuts per al final. El rellotge marcava el minut 90, jugada d'atac del Rubí, error de marcatge i el Rubí marca el gol de l'empat, 2-2. Els aficionats se'n feien creus, la victòria era a la butxaca, però el futbol és així. Resultat igualat on l'Olot, almenys teòricament, havia d'èsser molt superior al Rubí, equip pitjor que els olotins.

L'Olot ara comparteix la cua de la classificació amb el Sant Cugat, i s'espera que les properes jornades la deixi definitivament.

Fitxa tècnica

Camp: Municipal d'Olot. 300 espectadors. Terreny de joc en bon estat.

Olot: Solés, Coromina, Curós, Coll, Cortada, Melero, Grabulosa, Camós, Barnadas (Pep Pagès, m. 45), Xevi Pagès, Juanma (Martí, m. 45).

Rubí: Font, José Mari, Martí, José, Andreu, Cosin, Jansa, Pérez, Bayo, Esteban, Prats (Castillo).

Àrbitre: Ernesto Olivan. Mig bé. Va ensenyar targetes grogues a Cortada per l'Olot i a José Mari (dues) el minut 82. Vermella directa a Curós el minut 85.

Gols: 0-1, Prats, m. 30; 1-1, X. Pagès, m. 73; 2-1, Coll, m. 84; 2-2, Castillo, m. 90.

MARCADOR

TERCERA DIVISIÓ

Vilobí - Blanes	1 - 1
Igualada - Horta	7 - 0
Júpiter - Roda Barà	1 - 1
Cristinenc - Tortosa	2 - 0
Europa - Banyoles	3 - 1
Sant Cugat - Granollers	2 - 3
Balaguer - Gramanet	1 - 1
Premià - Manresa	1 - 2
Olot - Rubí	2 - 2
Barcelona - Martinenc	2 - 1

CLASSIFICACIÓ

Gramanet	44 +14
Balaguer	42 +10
Júpiter	42 +10
Premià	38 +4
Blanes	38 +6
Barcelona	37 +5
Granollers	35 +5
Igualada	33 +3
Cristinenc	33 +1
Vilobí	33 +1
Manresa	31 -1
Europa	29 -3
Martinenc	29 -3
Tortosa	29 -3
Roda Barà	28 -4
Banyoles	27 -3
Rubí	26 -6
Horta	24 -8
Olot	19 -15
Sant Cugat	19 -13

SEGONA REGIONAL (II)

Celrà - Lloret B	3 - 1
Tordera - Les Planes	2 - 1
Caldes - Breda	0 - 0
Amer - Hostalets	4 - 1
Vila-roja - Montagut	5 - 4
Bescanó - St. Esteve	0 - 2
Santa Pau - Sant Roc	2 - 2
P. Tertúlia - Sant Gregori	3 - 6
Les Preses - Cellerà	2 - 0

CLASSIFICACIÓ

Amer	39 +13
Celrà	38 +10
Caldes	36 +10
Hostalets	35 +11
Montagut	32 +8
Les Preses	31 +3
Santa Pau	29 -1
St. Esteve	28 -4
P. Tertúlia	26 -4
Bescanó	25 -1
Sant Roc	25 -3
Vila-roja	24 -4
St. Gregori	23 -5
Cellera	22 -6
Tordera	21 -7
Les Planes	21 -7
Breda	21 -7
Lloret B	14 -14

TERCERA REGIONAL (28)

Hostalets - St. Jaume I.I.	3 - 1
Besalú - La Canya	4 - 1
Bonmatí - Maià	4 - 1
Santjoanenc - S. Miquel C.	2 - 3
Osor - Joanetes	1 - 1
Andaluz - Bosc Tosca	0 - 11
St. Privat B. - Sennyà	4 - 0

transports

badosa, s.a.

Avda. Perú, s/n - Tel. 26 33 00 - Fax 26 01 10 - 17800 OLOT (Girona)

SORTIDES DIÀRIES - DIRECTE A TOT ESPANYA - GRUPATGES - FRIGORÍFICS

LES DOBLES 2 1

ESPORTS

MOTOR

L'equip Enduro Garrotxa, aquest cap de setmana va participar en dues competicions diferents, el Campionat d'Espanya i el Campionat Gironí de trams cronometrats d'enduro. La primera competició es va fer a Benicarló, amb la presència de dos pilots garrotxins, Pau Peitavi i Eduard Serra. El primer, que competia en la categoria Trail Enduro 4 temps, tingué una punxada que li va impedir millorar la novena posició aconseguida al final. Per la seva banda, Eduard Serra fou víctima d'una senyalització deficient, per la qual cosa es va equivocar de traçat i arribà a la meta fora de control.

Quant al Segon Tram Cronometrat Enduro de Sant Hilari Sacalm, la participació de l'equip garrotxí va anar a càrrec de Miquel Font (Gas-Gas, 250, cat. 250 cc.) i de Carles Bru (Husaberg 501, cat. 4 temps). Font va fer el vuitè lloc, i Bru el quart, cosa que representa uns resultats molt satisfactoris.

Ara la competició no es reprendrà fins els dies 25 i 26 d'abril. Tot l'equip Enduro Garrotxa es desplaçarà a Prats de Lluçanès (Osona), on es disputarà una altra cursa puntuable per als Campionats d'Espanya i de Catalunya.

Fe d'errades Erròniament, la setmana passada vam publicar que a causa del mal temps es va haver de suspendre la tradicional Marxa Popular de la Vall de Bianya. El cert és que, tot i les inclemències meteorològiques, un bon grup d'entusiastes de l'excursionisme van fer la ruta prevista per la Vall del Bac.

FUTBOL JUVENIL

El Besalú s'imposa còmodament al Sant Roc (1 - 3)

· **JOAN PUIGMAL**

Davant de molt poc públic, diumenge al matí els equips juvenils del Sant Roc i del Besalú van oferir un partit distret. Els visitants es van endur els dos punts en litigi amb tota justícia, després que ja al segon minut de joc aconseguiren marcar per primera vegada i, així, obligar el Sant Roc a llançar-se obertament a l'atac en busca de l'empat. Els locals mai no es van rendir - d'aquí que es veiés un bon partit-, de manera que l'empat arribaria fruit de la constància i les bones oportunitats. Però el major control del Besalú en la parcel·la mitjana del terreny de joc va anar a favor d'ells i sentencià el tarannà del partit. Un cop superats

els moments psicològics immediatament posteriors a l'empat, els visitants van anar dominant de mica en mica els rivals. Els dos gols que van marcar foren el just premi a la millor col·locació sobre el terreny.

Sant Roc: Sàez, González, Planella, Caballero, Vílchez, Gàlvez, Sánchez, Carrillo, Turet, Quicios i Villatoro.

Besalú: Silva, Fuentes, Oller, Cuevas, Regalat, Masmitjà, Vifolas, Prujà, González, Balateu i Bosch.

Àrbitre: Antoni Sunyer. Bé.

Gols: 0-1, Vifolas, sol davant Sàez, xuta fort i col·locat. 1-1, Oliver. 1-2, Bosch. 1-3, Bosch.

El Bosc de Tosca ja és matemàticament campió

L'equip juvenil del Bosc de Tosca ja és el campió de la seva categoria, tot i que encara falten dos partits per acabar. Matemàticament, els dos punts que el Bosc de Tosca va aconseguir diumenge al camp de l'Hostoles fan que els seus immediats perseguidors, l'Escoles Pies (que va guanyar per 2-1 el Sant Esteve d'en Bas) ja no el puguin atrapar.

FUTBOL BENJAMI

El campió també és el Bosc de Tosca

La magnífica campanya dels conjunts del Bosc de Tosca es va completar diumenge amb la consecució del campionat per part dels benjamins, gràcies a la victòria davant del difícil Atlètic Olot per 3 a 1. Els bons resultats que en aquesta lliga han aconseguit les categories inferiors del Bosc de Tosca, a més de demostrar que compta amb una pedrera excepcional, auguren un futur esplèndid per a l'equip, que actualment milita a la Tercera Regional.

2ª REGIONAL

Dels partits de Segona Regional de l'última jornada destacava el jugat entre el Santa Pau i el Sant Roc, que acabà en empat a dos gols. El resultat s'ha de considerar just si atenem als mèrits d'uns i altres.

Santa Pau: Serrano, Carré, Plana (Martínez), Sibecas, Marcillo, Fàbrega, Puigvert, Pagès, Broch i Fuentes.

Sant Roc: Hernández, Fernández I, Charles, Fernández II, Navarro, Sàez, Cano, Pinto I (Martos), Pérez, Pinto II (Nogareda) i Gonaález (Raigón).

Àrbitre: López López. Malament.

Gols: 1-0, m. 24, Puigvert, 2-0, m. 32, Pagès, 2-1, m. 65, Sàez, 2-2, m. 76, Fernández II.

ESTIU RIU'92

Activitats per a petits i joves

INFORMA-T'EN!!!

Informació i Inscripcions (A partir de l'11 de maig) Torre Malagrida

Passeig de Barcelona, 15 Tel. 26 89 61 de 6 a 9 del vespre

Ajuntament d'Olot

Consell Comarcal de La Garrotxa

Regidoria de Joventut i Esports

Malagrida A. infantil masculí.

Cor de Maria A. infantil masculí.

Malagrida A. infantil femení.

Escola Pia infantil femení.

Malagrida aleví masculí.

Petit Plançó aleví masculí.

Escola Pia A aleví femení

Petit Plançó B aleví femení.

BÀSQUET

El Malagrida va dominar les finals del Campionat Escolar

Dissabte es van jugar a Sant Joan les Fonts les finals del Campionat

Comarcal d'Esport Escolar. En la categoria infantil masculí el Malagrida A es va imposar al Cor de Maria A per 60 a 24. En infantil femení, el Malagrida A va superar (46 - 36) l'Escola Pia. En alevins masculí el Malagrida va guanyar per 68 a 29 el Petit Plançó, i en alevins femení el triomf fou per a l'Escola Pia A, que s'imposà (60 - 8) al Petit Plançó B.

Transports TRESSERRAS, S.A.

LA SEVA CONFIANÇA, ÉS EL NOSTRE ESTÍMUL

OTLOT Ctra. La Canya, s/n Tels. 26 00 90 - 26 08 96 Fax. 26 97 15

BARCELONA Pamplona, 86-88 Tel.s. 309 57 93 - 309 57 94 Fax. 309 99 81

Les vitamines i l'esport

J. CARLES GÓMEZ CACHO

Els darrers anys l'esport, com un fet sòcio - cultural, ha assolit un enorme desenvolupament. Els moderns mètodes d'entrenament, la psicologia de l'esport, els nous materials, la fisiologia de l'exercici, la sociologia esportiva, les modernes instal·lacions, la nutrició, etc., constitueixen el suport veritable i efectiu, sense el qual no es podria arribar al nivell de coneixement de l'exercici físic, ja sigui en la pràctica de l'esport, en la competició o en l'espectacle.

La nutrició, en l'esport, és un camp actualment en expansió. Sovint els esportistes tenen dietes incompletes i desequilibrades, ja sigui per defecte o per excés.

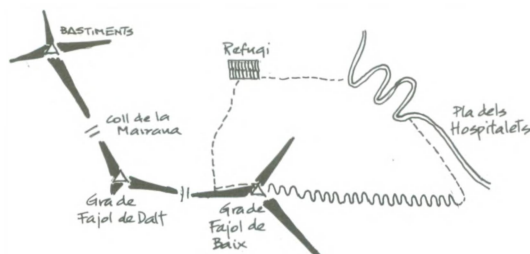
En la competició esportiva es tracta d'arribar, moltes vegades, al límit del rendiment humà. És per això que s'estan produint exageracions i modes de nutrició amb l'ús de falses substàncies energètiques, amb la ingestió exagerada, que de vegades arriben a ésser un veritable "doping", per tal de rendir cada vegada més.

Una dieta normal que inclogui els grups d'aliments fonamentals en una persona sana d'activitat normal, sovint és suficient per aportar les vitamines necessàries. Si existeix un dèficit d'algunes vitamines, normalment és difícil detectar-lo, i pot tenir molt poca importància. No passa això quan, en un organisme sà, se li exigeix un rendiment màxim, com sovint succeeix en la pràctica esportiva.

La majoria de les vitamines, sobretot les del grup B, juguen un paper essencial en les reaccions metabòliques productores d'energia. Com veiem, existeix una estreta relació entre les vitamines i l'exercici físic. L'esportista necessita una major aportació de tiamina, riboflavina, piridoxina, vitamina E, vitamina A i àcid fòlic, donat l'increment de l'activitat metabòlica en l'exercici físic. Realment, caldria determinar quina seria la dieta adient i correcta per a les necessitats de cada esportista. Però el que sí que és cert, és que les dosis exagerades de vitamines no són útils per millorar la capacitat dels atletes, i inclús sovint poden aparèixer efectes secundaris.

HÍPICA

Els propers dies 17 i 18 es farà una travessia de dos dies amb cavall per la serra de Milany. Els organitzadors han estat en Marcel·lí Boada, la Penya Cavallista de la Garrotxa, l'Hípica Puigsacalm i l'empresa Pinsos Corena - Manta. Hi ha col·laborat l'Escola Taller de les Preses a través de la secció de Guies de Natura i Muntanya. La sortida es farà a Sant Privat, des d'on es pujarà cap a Coll Fred, les Baumes de Ferrés -on és previst dinar a base de carn a la brasa-, i els Llais. Aquí se soparà i dormirà. L'endemà es farà cap al Castell de Milany, Vallfogona, Coll de Canes i, ja de baixada, cap a Riudaura i el Mallol. En total són 48 kms., que es faran amb el suport d'un vehicle d'assistència. El traçat és de dificultat mitjana, per la qual cosa és convenient que els participants tinguin una certa experiència.

Escalada al Gra de Fajol

JOAN PEÑA

Els practicants de l'alta muntanya estem de bones aquest any: La neu és abundosa i la primavera tot just comença. És el millor temps per pujar canals, fer esquí de muntanya o, encara millor, combinar-ho tot: pujar per una canal o baixar per una altra.

La proposta consisteix a pujar per la canal estreta del nostre Gra de Fajol petit (2.562 m.). De les tres que veiem des del refugi d'Ull de Ter, és la de la dreta, la més estreta. Es tracta d'un corredor amb goulotte inclosa, molt i molt atractiu, d'uns 200 m, amb aproximació curta, uns 30 minuts sortint del refugi. La dificultat és Bastant Díficil superior (BD+) i trobarem "segurs" a la roca de la dreta en els trams més exposats. El material que farem servir són els piolets, grampons, un cargol de glaç, corda i talabard.

Per baixar us recomano la canal de la Mort del Godall; és la que veiem des de

la carretera, poc abans d'arribar a les cadiretes de baix de l'estació d'esquí de Vallter. El desnivell és d'uns 760 m., en un pendent uniforme de 35 - 40°. A més de la bellesa de la canal, tenim diversos avantatges: podem presumir una mica, és una cara E, de manera que ben aviat la neu es posa en condicions, quan pugem amb vehicle ja podem estudiar el descens tot assegurant-nos que la canal és plena de neu i, finalment, que no té pèrdua, fins i tot amb boira podem trobar-ho. Només cal recomanar-vos de no començar a baixar amb neu dura perquè l'exposició és considerable.

Un cop a baix, serem per sota el Pla dels Hospitalets, caldrà travessar el riu Ter per trobar el vell i bell camí que, tot seguint-lo amunt, ens permetrà de retrobar el vehicle. En resum, un matí llarg d'activitat un xic tècnica que podem simplificar o complicar al nostre gust, però que segur que us agradarà.

FUTBOL SALA

Resultats del Campionat Comarcal:

Aresta, 9 - Kratter's, 2; Torca, 4 - Maxim's, 4; Zero Un, 4 - SA Gou, 1; Lucky Luke, 6 - Vertisol, 5; Trànsit, 4 - Levi's, 8; La Canal Píkis, 7 - L'Artesana, 2.

BÀSQUET

Bàsquet.- Senior masculí: Maristes, 60 - CB Olot, 43; Torroella, 69 - Besalú, 67. **Junior masculí:** Maristes, 90 - CB Olot, 60. **Juvenil masculí:** Maristes, 30 - CB Olot, 84; CB Olot, 75 - Abadessenc, 62. **Cadet femení:** Adepaf, 47 - Cor de Maria, 39; Cor de Maria, 60 - Insema, 80; Escola Pia, 73 - Fontcoberta, 40; Vedruna B, 58 - Santa Pau, 33; Badminton Olot, 54 - Lloret A, 64; Badminton Olot, 76 - Vila Comerma, 46.

ATLETISME

Club Esportiu Vall de Bianya

Els atletes del Club Esportiu Vall de Bianya van tenir una destacada participació en el Campionat Territorial de Pista Coberta celebrat a Palafrugell, en categories infantil i cadet. Laia Rubies fou la guanyadora dels 3.000 m. Il·liso i va fer el segon lloc en 100 m. Per la seva banda, en Francesc Núñez fou tercer en 1.000 metres. Altres resultats molt positius foren el setè lloc de Sílvia March als 80 m. infantils, o el sisè lloc de Carme del Saz en 1.000 m. infantils. També va assolir bones posicions en Francesc Núñez (3r. als 100 m. cadets) i ñ'Anna López (4ª als 1.000 m. cadets), entre d'altres.

Plats Cuinats *cardena*

SERVEI DE COL·LEGIS, CAMPAMENTS D'ESTIU, COLÒNIES, FÀBRQUES, etc.

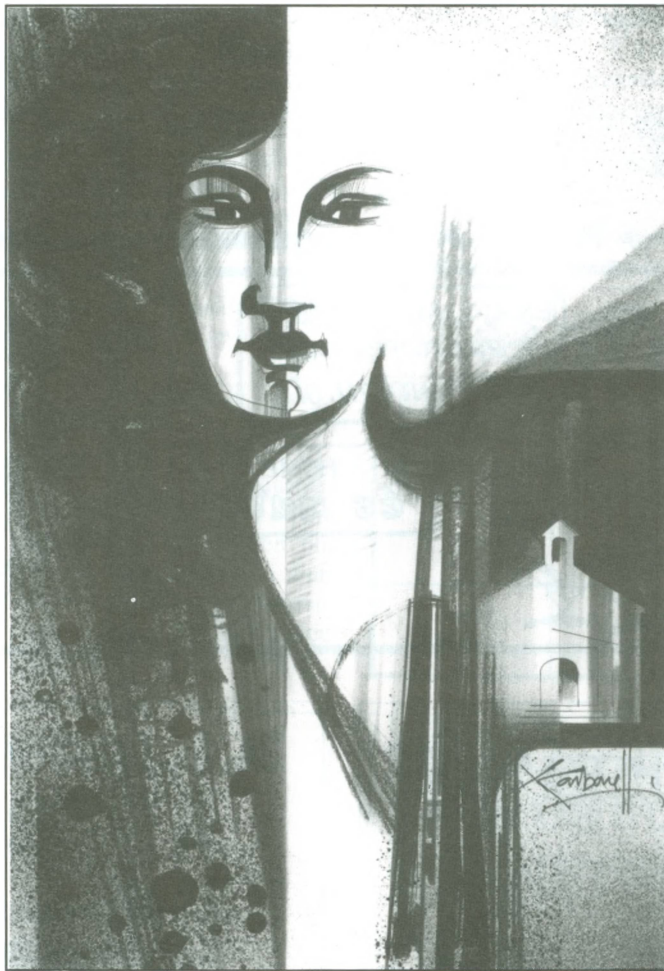
MENUS DIARIS

Carretera Santa Pau, 18 Tel. 26 20 51 c/. Sant Josep de Calasañç, 2 Tel. 26 60 79 OLOT

V í c t o r C a t a l à

Solitud

- VERSIÓ RADIOFÒNICA -

21 - Abril / 4 - Juny

Cada dimarts i dijous
a dos quarts de vuit del vespre

 RÀDIO OLOT
99.1 FM

Artisans en galetes i pasta frollada

Rutes per a bicicletes de muntanya

· R. P. P.

Els aficionats a la BTT (bicicleta tot terreny) disposen a La Garrotxa d'innombrables espais oberts on practicar-la. Apropant-se dies de festa, és un bon moment per provar itineraris nous. Us en proposem un de molt assequible a tothom, amb poques dificultats i proper a nuclis habitats. En qualsevol cas, però, no està de més recordar que per recórrer qualsevol ruta hem de prendre unes quantes precaucions, com la utilització del casc i anar proveïts d'aigua i d'algun aliment sòlid per si defallim pel mig. Per suposat, hem de tenir la bicicleta en condicions, i en aquest sentit cal preveure quin tipus de terreny tenim per davant per tal de calcular el nivell de pressió dels pneumàtics. Per a la ruta que us proposem a continuació recomanem una pressió força alta de sortida perquè farem els primers quilòmetres sobre asfalt. Al final del tros asfaltat serà convenient treure pressió d'ambdues rodes.

Ruta: Olot - Grederes del Croscat - Veinat de Sant Martí - Santa Pau - Volcà Roca Negra - El Cros - Sant Miquel Sa Cot - Can Xel - Olot. (18 kms., dues hores com a màxim).

Sortim d'Olot i agafem la carretera de Santa Pau fins al final de la recta de Ca la Guapa. Trenquem a mà esquerra cap a la Canova i quan som

sota el Croscat busquem el camí vell de Sant Martí. Aquí s'acaba la carretera asfaltada. Baixem fins al veinat de Sant Martí a través d'una pista recentment acondicionada. Quan hi arribem trenquem a mà dreta cap a Santa Pau. Un cop a la carretera agafem la direcció d'Olot, i quan som a l'altura del camp de futbol agafem un camí a mà esquerra. L'anem seguint fins a trobar una pujada emportlanada (que mena al Clavell). Abans de començar el tros emportlanat trenquem a mà esquerra i travessem el rierol per, a continuació, fer una lleu pujada que ens porta sota el Puig Subià. Agafem el primer trencant que trobem a mà dreta i baixem cap al centre de la vall. Aquí hem de fer un fort pendent fins que trobem, a mà esquerra, una pista que rodeja el volcà Santa Margarida. La seguirem fins en una casa de pagès d'on parteix un sender (que potser haurem de fer a peu) que ens portarà fins a la vall de Sant Miquel Sa Cot. Seguint el camí arribarem a Can Xel des d'on baixarem sense esforç fins a Olot.

Punts d'interès:

* Si heu d'omplir l'ampolla aprofiteu la Font del Consol, abans d'arribar al veinat de Sant Martí.

* Si quan reposeu us agrada contemplar un bon paisatge, feu-ho arribant a Puig Subià o a la vista de Sant Miquel Sa Cot.

Enric Camamilla

BWE

promotor constructor

TORRAS COVASA

ATENCIÓ**Compri el seu pis pel preu d'un lloguer**

- Possibilitats d'hipoteques a partir del 6,5% a 15 anys.
- Subvencions a fons perdut fins el 10%.

Pisos situats al bell mig de la ciutat

- Al c/. Mulleres cantonada J. Vayreda, pisos de 2 i 3 habitacions, amb excel.lents acabats. Parking opcional.

Edifici situat al c/. Port Bou - Costa Brava

- Pisos de 3 habitacions que gaudeixen d'una vista excepcional.

LLOGUERS**Despatxos c/. Lorenzana**

- 30 m2 30.000 ptes. 43 m2 40.000 ptes.
- 55 m2 49.000 ptes. 66 m2 59.000 ptes.

Entresol Avqda. Santa Coloma

- 120 m2 65.000 ptes.

Des del pis - apartament, fins al dúplex de més alt nivell.

Una àmplia gamma amb un ventall de possibilitats

Informi's sense compromís al c/. Marià Vayreda, 26
Telèfons 26 19 54 - 26 65 07

cristall Bru S.L.

Isaac Albènic, 25

Tel. 26 07 71 - Fax 26 75 14

17800 OLOT

Endevina-ho!

R.C.

1.- En quins Alps es troba el massís muntanyós de la Jungfrau?

Albanesos - Rètics - Bernesos.

2.- Actor i director francès protagonista de la pel·lícula "Un home i una dona" (1966)

Jean Paul Belmondo - Ives Montand - Jean Louis Trintignant.

3.- A quin grup instrumental pertanyia l'Esteve Fortuny?

Elèctrica Dharma - Els Pets - La Principal de la Bisbal.

4.- Quin any expropià Rumasa, el govern socialista de Felipe González? 1985 - 1980 - 1983.

5.- Per quina pel·lícula guanyaren el premi d'interpretació de Cannes els actors Francisco Rabal i Alfredo Landa?

La Colmena - Los Santos Inocentes - El crimen de Cuenca.

6.- Qui va dirigir l'expedició catalana que assolí l'Everest l'any 1985?

Lluís Belvis - Nil Bohigas - Conrad Blanc.

7.- En quin estat es troba la ciutat nord-americana de San Francisco?

Texas - Georgia - Califòrnia.

8.- Protagonista de la pel·lícula "Pequeño gran hombre" (1970)

Dustin Hoffman - Clint Eastwood - Michael Douglas.

9.- Al costat de quin llac hi ha la ciutat canadense de Toronto?

Superior - Ontario - Eire.

10.- Director de la pel·lícula "Víctor / Victòria" (1982)

Blake Edwards - David Lynch - Adrian Lyne.

(solucions a la pàgina 30)

Llibres

Maria Mercè Roca Greuges infinits

Una extraordinària novel·la sobre un tema insòlit a la literatura catalana

Planeta

-**Greuges infinits.** De Maria Mercè Roca. Edit. Planeta, 214 pàgines, 1.200 ptes. Un estudiant enamorat dels llibres, contempla decebut el seguici de Colom que entra a Barcelona la primavera de 1493. L'atzar el porta a conèixer un dels nadius i aquesta amistat capgirarà la seva vida.

-**El año del diluvio.** D'Eduardo Mendoza. Edit. Seix & Barral, 171 pàgines, 1.200 ptes. La Catalunya dels anys cinquanta. Sequera, temporals i inundacions. S'entrecruen els destins d'una religiosa i d'un terratinent. La fúria dels elements i la violència de l'amor corren aparellades.

Escacs

A. BADOSA

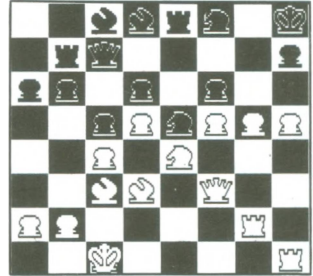
Blanques juguen i guanyen

Poderós atac de les blanques en la partida Alekhine - Kieninger (Torneig de Cracòvia, 1941). L'acció conjunta de les peces ofereix un vistós desenllaç. A aquesta partida li donarem el premi a la bellesa.

Temps per a la solució: Quatre minuts per al jugador de primera categoria, set per al de segona i deu per al de tercera.

Solució a l'escac anterior

1.- T x C++ !! i les negres abandonen (és evident que no és possible 1.- ..., D x T; per 2.- D 7 C ++; i si 1.- ..., P x T; 2.- D x PA +, R 1 C; 3.- T 4 C +).

El Temps

6	7	8	9	10	11	12
DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
14 3	10 3	13 1	19 5	20 1	21 2	19 1
	2l.	INAP.				
			TRAMONTANA			

MANUEL ROSSELL, S.A. NECESSITA

- 1 Noi per a magatzem de fil.
- Operàries per a màquina plana.
- Remalladores i teixidores.

Raó: Tel. 26 22 04

L'ESCOLA D'EDUCACIÓ ESPECIAL JOAN XXIII D'OLOT I COMARCA NECESSITA:

PERSONAL TITULAT EN MAGISTERI,
EN L'ESPECIALITAT D'EDUCACIÓ ESPECIAL.

INTERESSATS SOL·LICITEU ENTREVISTA
TRUCANT AL TEL. 26 23 90 (de 12 a 1 migdia)

CONSELL COMARCAL DE LA GARROTXA

Convoca les proves per a la contractació d'un **Treballador Familiar** a adscriure a l'Àrea de Benestar Social de la Corporació.

Els interessats poden passar a recollir les Bases a la seu del Consell, Avda. Onze de setembre, 22 (Tel. 26 56 00) en hores d'oficina.

FUNERARIA BESORA

(Distribuïdor de Ceres Roura)

- Ciris Pasquals i per als monuments.
- Candeles per a la vigília Pasqual / encens i carbó per a encens
- Espelmes de totes mides, formes i colors.
- Varietats motius de cera / Ceres perfumades i contra el fum
- Flors i plantes artificials.

c/. Om, 3 - Tels. 26 10 75 - 26 07 85 - 26 09 05 - 26 09 19
17800 OLOT

A.P.I. N.º 275 J. Vallmajó

C/. Sant Pere Màrtir, 20
Tel. 26 39 66 - OLOT

SERVEIS IMMOBILIARIS

Nova construcció de cases unifamiliars a la Vall de Bianya, 4 habitacions, 2 banys, ampli menjador - estar, cuina - office, garatge, calefacció. **Informi's!**

Pis cèntric, acabats de qualitat, 3 habitacions, menjador - estar, cuina. **Entrada, 2.070.000 ptes + IVA, i 35.000 ptes. mes. Informi's!**

Pis nou, zona Les Tries. Últim pis de 4 habitacions, 2 banys, cuina - office, menjador - estar. Traster inclòs. **6.075.000 ptes.** Facilitats de pagament.

Promoció Ctra. de Santa Coloma, pisos de 4 habitacions, 2 banys, cuina - office, calefacció, menjador - estar preparat per a llar de foc, opció a parking dins el mateix edifici. **Possibilitat d'acollir-se al nou Pla d'Habitatge.** **Visiti'ns!**

Promoció Ctra. de Santa Coloma. Últim pis de 2 habitacions. **Entrada 1.800.000 ptes. + IVA i 31.000 ptes. mes.**

En una de les millors zones d'Olot, pis de 120 m2, 4 habitacions, 2 banys, ampli menjador - estar, tot exterior, sol tot el dia. Opció a parking.

REVENDES

Local a l'Avda. Uruguai de 100 m2. **Zona les Tries,** pis de 3 habitacions, menjador - estar, cuina, bany complet i parking. **Preu: 5.500.000 ptes.**

Pis al c/. Pou del Glaç, 3 habitacions dobles, 1 bany, 1 lavabo, cuina - office, menjador amb llar de foc i calefacció per gas-oil.

Pis Ctra. Santa Coloma, 4 habitacions, 2 banys, cuina - office, menjador - estar. **Molt bon preu.**

Casa zona Sant Pere Màrtir. **Visiti'ns!**

Casa zona Mas Bernat, 4 habitacions, bany, lavabo, llar de foc, garatge per a 2 cotxes, calefacció per gas-oil.

Casa zona Sant Roc, planta i dos pisos, 3 habitacions, grans terrasses, calefacció per gas-oil.

Terreny sector Desemparats de 430 m2. aprox.

Terreny sector Batet de 5.500 m2 aprox.

Tenim pisos acollits al nou Pla d'Habitatge. **Informi's!**

**Tenim pisos acollits al nou Pla d'Habitatge
INFORMI'S.**

SUBSCRIPCIONS i PUBLICITAT

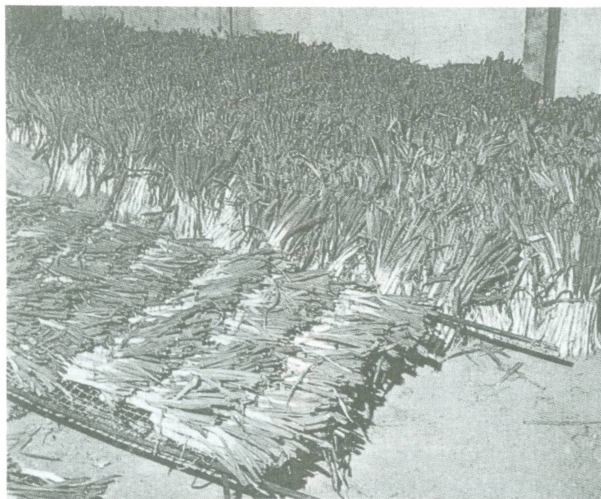

27 02 27

KRATTER'S[®]
disco-olot

Gastronomia

Cebes i altres coses d'aquest temps

· MOLI

Sense amb prou feines adonar-nos-en, la primavera meteorològica ja és present. Una vegada salvat l'últim obstacle que sol ésser la Setmana Santa, la cursa cap a l'estiu s'anirà accentuant dia a dia. El Diumenge de Rams ja va ésser un dia primaveral. Un d'aquells dies per estirar-se en un prat i deixar passar el temps contemplant el neguitós tràfic dels ocells traginant materials de construcció. Vulgueu o no, aquest canvi comporta, també, un canvi en les exigències alimentàries. El cos humà és una màquina molt curiosa i d'una gran disciplina, capaç d'estar en contacte i integrar-se amb el seu entorn amb una sincronització perfecta. La primavera porta aires de verdura, de menjar tendre, suau i de gran sabor.

Un dels productes que quatre o cinc anys enrera es podia considerar poc menys que exòtic està proliferant cada dia més en el nostre entorn. Vull dir els calçots. La calçotada ens ha envaït i ens ha conquerit sense esforç. Cada dia sents comentar més pels carrers el fet de la celebració de calçotades a Olot. I, realment, és una celebració. Són aquests menjars singulars els que s'anomenen amb l'article "la" per davant. Són la cargolada, la xatonada, la garotada... Aquest "la" és premonitori de gresca, colla, amistat i alegria. Sense aquests ingredients, i el foc, difícilment s'entendrien aquests menjars excepcionals que d'alguna manera porten, adherit, l'esperit d'una gent i d'unes terres. Ara els ceballots o calçots es troben en alguns establiments del ram. Ha passat com en tot allò que assoleix una clientela majoritària. El preu és d'escàndol. Han perdut aquella senzillesa quotidiana que tenien quan eren un menjars familiar, a Valls i rodalies, quasi ignorat, insignificant, una tradició de pares a fills, d'any a any. Cal dir que aquesta és la manera més racional de menjar cebes tendres. I atenció, no totes serveixen. La qualitat i presència de les cebes blanques de Valls és absolutament insubstituïble. Si no, res no és igual. Però els diré una cosa: el llarg cicle que aquests ceballots necessiten -de maig a octubre i de novembre a abril-, un any sencer a la terra, és comprovadíssim que es pot realitzar amb gran èxit aquí a la Garrotxa. Tot consisteix a aconseguir planter adequat, perquè hi ha una ceba blanca semblant que no té res a veure.

I els puc explicar una altra cosa: Amb la salsa de la calçotada es poden confeccionar dos plats similars coent al foc porros -deliciosos- o també faves. Aquestes amb tabella i tot, sense desgranar, deixant que la tabella es cremi per tal que els grans, tendres i deliciosos, es coquin. Llavors es treuen i es suquen amb la salsa. Pot ésser també una vinagreta o la salsa que us agradi. Per què no? Només hi ha una contraindicació en tots aquests menjars explicats: cal que en cada cas la verdura sigui al màxim de fresca possible. Si pot ésser, collida i menjada. Per això us dic que si teniu un hort i voleu, l'any que ve, fer la calçotada, ara, també, és temps de plantar la ceba adient, amb la seguretat que obtindreu un resultat -volcànic- excel·lent.

· G. CALM · J. GARCIA · R. SARGATAL

Les Caramelles

Sortiu noies hermoses
Sortiu amb serenitat,
hem arribat a la Pasqua
i l'"havem" de celebrar, celebrar.

Bis:
Perquè en vosaltres
sempre hi pensarem
i amb alegria
un altre any tornarem.
Sí, tornarem.

Bis
Dalt del balcó hi trobareu
una hermosa cistelleta
tota molt ben guarnideta
que d'ous ja l'omplirem.

Ninetes hermoses
totes les d'aquest veïnat
sigueu generoses
pels vostres enamorats.

Els galls ja no en canten
ni en dorm la "paloma"
aquesta nit tot és broma
sortiu tot seguit.

"Aixequen-se" ninetes
que avui tothom glossa
la nit n'és preciosa
sortiu tot seguit.

Nenes hermoses
tingueu bon cor
i a la cistella
poseu-hi de tot.

Perquè en vosaltres
sempre hi pensarem,
i amb alegria
un altre any tornarem.

DIJOUS, 16

Olot: A les 10 del vespre, al Orfeó Popular Olotí, Roda Musical amb el grup **Blusanerus**.

A dos quarts d'11 del vespre, al cinema Colon, projecció de la pel·lícula **Capità Escalaborns** de Carles Benpart, dins el cicle de Cinema Català.

DIVENDRES, 17

Besalú: A partir de les 10 del matí, a la Plaça de la Llibertat, **Fira de BrocanTERS**, venda d'objectes antics.

Olot: A les 11 del matí, a l'església dels Caputxins d'Olot, parròquia de les Fonts, representació de **La Moixiganga de Sitges** per l'Esbart Dansaire Marboleny. Es tracta d'una representació de la Passió de Crist, en un concepte de moixiganga.

Les Preses: A les 5 de la tarda, a l'església de Les Preses, **Missa** amb representació de **La Moixiganga de Sitges** per l'Esbart Dansaire Marboleny.

DISSABTE, 18

Olot: De les 10 del matí a les 9 del vespre, al Passeig d'En Blay, **Mercat de l'Artesania**.

A partir de les 10 del matí i fins a les 3 de la tarda, **Mercat de BrocanTERS**.

DILLUNS, 20

Les Planes d'Hostoles: A les 10 del matí, **Homenatge a la Vellesa**. Concentració dels homenatjats al menjador de les escoles, on se'ls oferirà un esmorzar.

A dos quarts d'11, sortida dels homenatjats, acompanyats per les Autoritats locals, en direcció a l'església parroquial, on se celebrarà una **Missa cantada** per la coral Retorn Planenc.

Seguidament, al mateix temple, **acte d'Homenatge a la Vellesa**. Proclamació de l'Hereu i la Pubilleta, els quals recitaran unes poesies en honor dels homenatjats.

Tot seguit **concert** al mateix temple a càrrec de la coral Brots de Primavera i de la coral Retorn Planenc.

A dos quarts de 2, **dinar de germanor**. A les 5 de la tarda, al camp de futbol, **partit de futbol**.

A les 6, **audició de sardanes** amb l'orquestra Amoga.

DIMECRES, 22

Olot: A dos quarts de 8 del vespre, al Saló de Sessions de l'Ajuntament d'Olot, **acte d'homenatge** a la memòria de l'historiador olotí Ricard Jordà, a càrrec de Joaquim Nadal, Catedràtic d'Història.

CLÍNICA DENTAL
Dr. TOMAS BOIX I SANS
Metge - Dentista - Estomatòleg
Plaça Clarà, 12-2^{on}. 1^{era} Tel. 26 95 19 OLOT

JOSEP LLUÍS RUIZ I JUSMET
ODONTOLOGIA GENERAL I ORTODÒNCIA
c/. Pare Roca, 11, 1°, 2^a - Tel. 27 09 76 OLOT
TARGETES: Eurocard/Acces/American Express/Master Card/Visa/Tarjeta 2000

BICICLETES TARRÉS
Avegda. Girona, 29
Tel. 26 99 78 OLOT
Recorda: Bicicletes Tarrés, les que corren més...

GREDA
GESTIO IMMOBILIARIA
JOSEP CAPDEVILA - API N.º 412
Plaça Clarà, 10 bis baixos
Tel. 27 06 58 - Fax 27 06 59
17800 OLOT

CASES EN VENDA
-Casa adossada al Pla de Dalt, 210 m2 edificats, acabats de primera qualitat: parquet, vidres dobles, llums halògens, totes les habitacions exteriors.
-Casa molt econòmica al c/. Parra (casc antic). 90 m2 edificats, totalment renovada, instal·lació elèctrica empotrada, cuina i WC, enrajolat, sostres abaixats, amb local comercial inclòs. **Preu oportunitat: 2.980.000 ptes.**
-Casa al mig de Sta. Pau preparada per a bar - restaurant, en tres nivells de 100 m2 cadascun.

PISOS EN VENDA
-Pisos a Banyoles, a la Vila Olímpica, espaiosos i d'originals concepcions. Preus que oscil·len entre les 90.000 i les 120.000 ptes. / m2.
LOCAL COMERCIAL PER TRASPASSAR. Preu: 1.980.000. Aprox. 60.000 mes.
-Entre el c/. Sant Rafel i l'Hospital de Sant Jaume de 50 m2. Un dels carrers més transitats d'Olot.
ES TRASPASA LOCAL
- Preparat per a gimnàs. Traspàs 1.500.000 ptes.
LOCAL COMERCIAL EN VENDA
-Al barri de Sant Miquel de 160 m2, més soterrani a menys de 50.000 ptes. / m2 i pràcticament a preu de lloguer.

Naixements

Daniel Guitian i Serra, va néixer el 10 d'abril.

Imanol Pareja i Lissalde, va néixer el 12 d'abril.

Yumma Touray, va néixer el 2 d'abril.

Estel Brossa i Quintana, filla d'Àngel i Dolors, va néixer el dia 2 d'abril.

Ariadna Port i Linares, filla de Manel i Carme, va néixer el dia 6 d'abril.

Defuncions

Francisca Parra i Cordoní, va morir als 79 anys.

Teresa Casals i Bertran, va morir als 81 anys.

Maria Bagó i Alsina, va morir als 83 anys.

Telèfons Útils

Ambulatori	26 18 16
Creu Roja Olot	26 23 18
Creu Roja Castellfollit	29 41 18
Hospital de Sant Jaume	26 18 00
Bombers	26 00 88
Polícia Municipal	26 50 00
Guàrdia Civil Olot	26 01 20
Hidroelèct.de l'Empordà	26 00 81
Hijos de José Bassols	26 01 50
SAUR	26 23 88
Ajuntament Olot	26 00 00
Ajuntament Les Preses	69 32 32
Ajuntament Sant Joan les Fonts	29 00 52
Ajuntament Les Planes	44 80 06
Ajuntament Santa Pau	68 00 02
Ajuntament Besalú	59 02 25
Ajuntament Vall d'en Bas	69 02 25
Ajuntament Castellfollit	29 40 03
Consell Comarcal	26 56 00
Oficina del Consumidor d'Olot	26 88 00
Oficina del Consumidor	
Sant Joan Les Fonts	29 00 52
Oficina del Consumidor del	
Consell Comarcal	26 56 00
TEISA	26 01 96
TPO	26 80 20
Taxis	26 15 66
Correus i Telègrafs	26 15 81
Jutjats	26 00 20
Foment Activitats Econòmiques	26 01 41
Taxiàmbil	26 44 46

SOL·LUCIONS AL "ENDEVINA-HO

- 1- Bernesos
- 2- Jean Louis Trintignant
- 3- Elèctrica Dharma
- 4- 1983
- 5- Los santos inocentes
- 6- Conrad Blanc
- 7- Califòrnia
- 8- Dustin Hoffman
- 9- Ontario
- 10- Blake Edwards

O N C E

Dilluns	6	91.577
Dimarts	7	53.433
Dimecres	8	35.529
Dijous	9	02.987
Divendres	10	70.762

Farmàcies

Dijous	16	J. Fajula
Divendres	17	Vayreda
Dissabte	18	Puigvert
Diumenge	19	Dou
Dilluns	20	Rispau
Dimarts	21	Faja
Dimecres	22	Oller

Si vostè busca qualitat a bon preu i màximes condicions de pagament, és client nostre

habitat olot

Passeig d'En Blay, 28 - OLOT - Tel. 26 63 50

Promoció PUIG ROIG / MADRID

Un pis de 4.200.000 ptes. / Un pis de 6.975.000 ptes.

Promoció VERGE DE NÚRIA

Un pis de 110 m² 10.000.000 ptes.

Promoció PLAÇA AMÈRICA

Una casa de 225 m² 19.000.000 ptes.

Promoció VIAL SUD I FASE:

GRAN CONFORT

Un local de 200 m²

5 pisos de 120 m² - amb aparcament - 12.000.000 ptes.

1 pis amb GRAN TERRASSA 8.700.000 ptes.

Nova Promoció VIAL SUD II FASE:

GRAN CONFORT

12 pisos de 120 m² - tot exterior - instal·lacions de màxima qualitat, gas natural, dos vivendes per planta

Nova promoció C/ MORROT

Cases de 150 m² cara sud, amb jardí i garatge 15.500.000 ptes.

Nova promoció C/ GOYA

amb subvenció per a gent jove

Pisos de dos dormitoris 6.000.000 ptes.

Pisos de tres dormitoris 7.000.000 ptes.

Nova promoció PLAÇA AMÈRICA

Cases de 150 m², amb jardí i garatge - Gran qualitat d'acabats.

AVDA. LES TRIES

Local 170 m² - 12.000.000 ptes.

Es lloga al C/ LORENZANA

Entresol 45 m² a 45.000 ptes./mes.

Entresol 80 m² a 65.000 ptes./mes.

CASA a Mas Bernat molt ben situada.

Preu: 11.000.000 ptes. Hipoteca 11%, 4 dormitoris, bany, lavabo, cuina-offis, menjador-estar, calefacció Gas-Oil, garatge per a dos cotxes i terrassa-safareig

VISITI EL PIS MOSTRA
VEURÀ LA NOSTRA
QUALITAT

LA MILLOR
QUALITAT AL
MILLOR PREU

BASEIRIA OIL

Per donar un servei de subministrament ràpid, Baseiria Oil disposa de nombroses bases de magatzematge situades a la vora dels punts de consum.

Des d'aquestes bases, amb una moderna flota pròpia de camions-cisterna de diferents dimensions, s'atenen amb promptitud les comandes dels nostres clients.

La gestió dels estocs de reserva, l'abastament de bases i la distribució capil·lar es fa des de la base central a Olot.

BASEIRIA OIL, S.A.

Av. Girona, 41

Tel. (972) 26 00 01

26 06 68

Fax (972) 26 70 92

17800 OLOT (Girona) ESPAÑA

En salut, l'ajudem a decidir

Escollir qui cuidarà de la seva salut i de la seva família és una decisió responsable i important. Per això, L'Aliança li ofereix una assistència mèdica completa: medicina general, visites d'especialistes, proves, anàlisis, estàncies hospitalàries, intervencions quirúrgiques sense límit de temps ni de medicació, etc. Tot per només 3.660 pessetes/mes.

No decideixi sense consultar-nos.

L'Aliança, líder en salut.

INFORMACIÓ

900 - 380 - 380

Trucada gratuïta

**assegurances
CURÓS·ESPIGULÉ**

CORREDORIA

Mulleras, 11 - 1º
Tel. (972) 26 04 44
Fax (972) 26 31 13
17800 OLOT (Girona)

QUINTA DE SALUT
L'Aliança
Mutualitat de Previsió Social